

М

П 651

610076953

COBISS ©

Л 651

МИНИСТАРСТВО ИНОСТРАНИХ ПОСЛОВА
БИРО ЗА РАЗГРАНИЧЕЊЕ

О П И С

ГРАНИЧНЕ ЛИНИЈЕ

ИЗМЕЂУ

КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КРАЉЕВИНЕ АРБАНИЈЕ

БЕОГРАД
ШТАМПА ДРЖАВНЕ ШТАМПARIЈЕ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

1935

Л 651

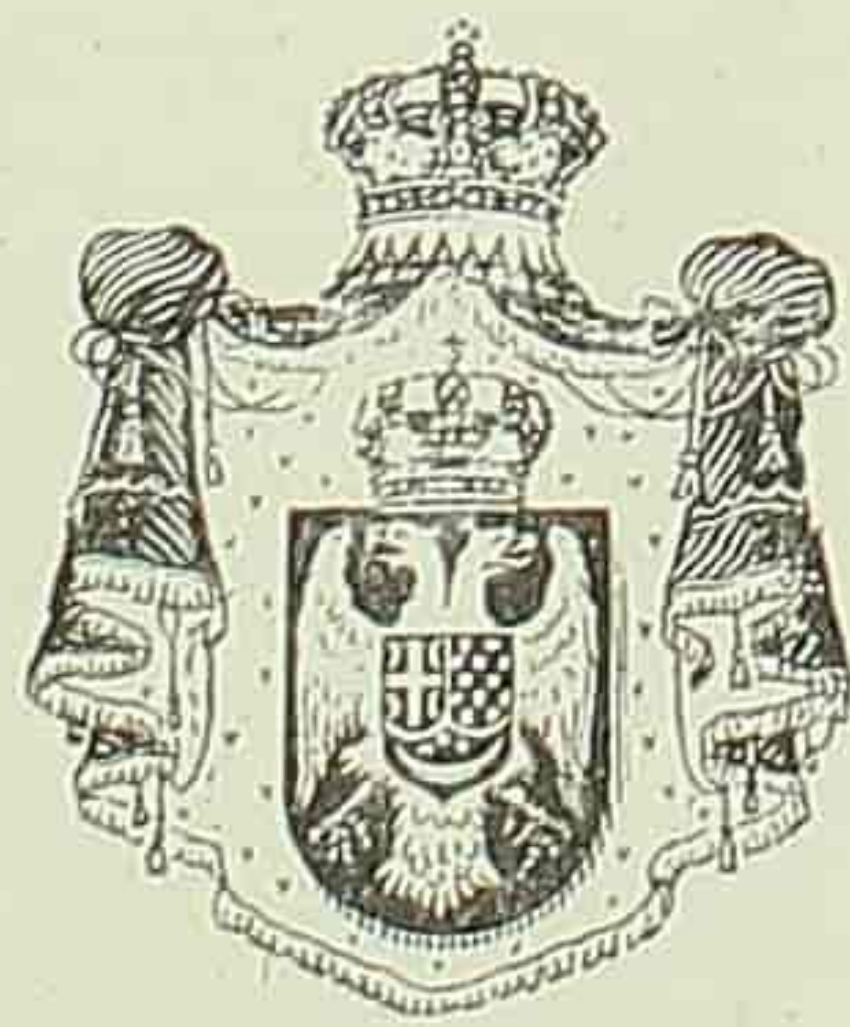
УНИВ. БИБЛИОТЕКА
И. Бр. 76953

МИНИСТАРСТВО ИНОСТРАНИХ ПОСЛОВА
БИРО ЗА РАЗГРАНИЧЕЊЕ

О П И С ГРАНИЧНЕ ЛИНИЈЕ

ИЗМЕЂУ

КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КРАЉЕВИНЕ АРБАНИЈЕ

БЕОГРАД
ШТАМПА ДРЖАВНЕ ШТАМПARIЈЕ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
1935

НАПОМЕНА

Граница између Краљевине Југославије и Краљевине Арбаније повучена је на основу Лондонског протокола од 1913 године и одлуке Конференције Амбасадора, у Паризу, од 9 новембра 1921 године.

После Балканског рата од 1912 г., Велике Силе добиле су право Лондонским уговором од 17/30 маја 1913 г., да одреде границе независне Арбаније. Велике Силе извршиле су тај задатак на Конференцији Амбасадора у Лондону те исте године, закључивши т.зв. Лондонски протокол о тим границама. Одређене су две међународне комисије од претставника шест Великих Сила у свакој, које су имале да изврше разграничење Арбаније. Прва комисија имала је да изврши разграничење од ушћа Бојане до Охридског језера, а друга одатле до мора. Обе комисије отпочеле су рад на терену. Комисија за јужну арбанску границу завршила је свој рад протоколом потписаним у Флоренцији 17 децембра 1913 године („Флорентински протокол“). Међутим, Велики светски рат спречио је даљи рад поменутих комисија за разграничење, а после рата Скупштина друштва народа донела је резолуцију, 2 октобра 1921 г., приликом пријема Арбаније у своју средину, по којој је Конференција Амбасадора добила право да утврди арбанске границе.

Користећи се тим правом, које су Велике Силе и у Лондону раније имале, Конференција Амбасадора донела је одлуку 9 новембра 1921 г., у којој каже, „да има места потврдити трасу границе Арбаније, онакву какву је била утврдила 1913 г. Конференција Амбасадора у Лондону“ и „да је Комисија за разграничење која је саставила завршни Протокол својих радова у Флоренцији, 17 децембра 1913 г., на терену утврдила јужне границе Арбаније“.

Том својом одлуком, која се односи на целокупну границу између Арбаније и Краљевине Југославије, од ушћа Бојане до тремеће са Грчком, Краљевина Југославија добила је знатну исправку границе према Лондонском протоколу код Призрена и приличну исправку Лондонске линије код Дебра, ради обезбеде његових економских комуникација; Арбанија је добила место Лин, које је по Лондонском протоколу припадало Србији, а у области северо-источно од Скадра извршене су незнатне измене Лондонске линије како у интересу Арбаније тако и у интересу Југославије.

На основу одлуке Конференције Амбасадора, у Паризу, од 9 новембра 1921 г., одређена је једна Међународна комисија за разграничење Арбаније, састављена од претставника Велике Британије, Француске, Италије и Јапана, као и од делегата заинтересованих држава. Међутим јапански делегат није узимао учешћа у радовима комисије.

Ова Међународна комисија отпочела је рад на терену у 1922 години и исти завршила средином октобра 1925 године. Међутим, потписивање свих завршних докумената, дефинитивно је завршено протоколом потписаним у Флоренцији 26 јула 1926 године („Флорентински протокол“).

Ради повлачења на терену граничне линије, иста је била подељена од стране Међународне комисије на 6 секција.

Секција А почиње од границе територијалних вода Јадранског мора, близу ушћа Бојане, до врха, кота 2093, брда Вила. Ова секција подељена је на две потсекције, од којих потсекција А1 иде до северо-западне обале Личени-Хотит, а потсекција А2 од ове тачке до брда Вила.

Потсекција А1 обележена је са 11 нумерисаних граничних каменова и са 4 помоћна знака за обележавање. Потсекција А2 обележена је са 27 нумерисаних граничних каменова.

Секција В почиње од врха, кота 2093, брда Вила и завршава северо-западно од Ђаравице (к. 2530). Ова секција обележена је са 30 нумерисаних граничних каменова.

Секција С почиње од врха коте 2530 и завршава на седлу Ђафа-Прушит, к. 652. Она је обележена са 14 нумерисаних граничних каменова.

Секција D почиње од седла Ђафа-Прушит и завршава на коти 2122 (Капи-Џанит). Обележена је са 25 нумерисаних граничних каменова.

Секција E почиње од коте 2122 (Капи-Џанит) и завршава на коти 701, на западној обали Охридског језера. Обележена је са 49 нумерисаних граничних каменова.

Секција F почиње од коте 701 и завршава на тремећи трију држава: Арбаније, Грчке и Југославије, на Преспанском језеру. Ова секција обележена је са 20 нумерисаних граничних каменова.

Да би гранична линија била јаснија, између нумерисаних граничних каменова, постављени су мали нунумерисани гранични каменови.

Помоћни нумерисани знаци — I и II обележавају правац граничне линије према Јадранском мору, а III и IV почетак Личени-Хотит на Скадарском језеру (прилог 2).

Од ушћа Бојане до Ђафа-Прушит (секција A, B, C) одржаваће граничних каменова припада Краљевини Арбанији, а од Ђафа-Прушит (секција D, E, F) до Преспанског језера Краљевини Југославији (прилог 1).

Укупна дужина државне границе према Арбанији износи 465.460.00 м.

Међународна комисија израдила је следећа документа о разграничењу:

1) 11 листова граничних карата (1—11) у размери 1:50.000;

2) 1 прегледни лист у размери 1:500.000; и

3) 179 листова, са скицама, описа граничне линије од граничног камена до граничног камена на француском језику.

У случају неслагања између текста описа граничне линије и граничних карата, које је израдила поменута Комисија, увек ће бити меродаван текст описа граничне линије, на француском језику, који се у продужењу у преводу прилаже.

Бр. 174. — Из Министарства иностраних послова — Биро-а за разграничење, 5 октобра 1935 године, у Београду.

ОПИС

ГРАНИЧНЕ ЛИНИЈЕ ОД ГРАНИЧНОГ КАМЕНА
ДО ГРАНИЧНОГ КАМЕНА

UNIVERSITY OF TORONTO

ОПИС ГРАНИЦЕ

СЕКЦИЈА А

ПОТСЕКЦИЈА 1.

ПОМОЋНИ ЗНАК ЗА ОБЕЛЕЖАВАЊЕ БР. I.

Оба два знака за обележавање постављена су на левој обали југоисточног рукавца Бојане, а служе ради означавања нормалног правца према обали Јадранског мора.

Они имају са северне стране натпис: Знак за обележавање; са јужне стране: 1913 — 9 новембар 1921 година. Са западне стране слова С.Х.С., а са источне стране слово А.

Знак I налази се 133 мет. на југу од другог и 15 метара од обале, близу мале шуме. Знак II постављен је на песковитом земљишту.

Гранични камен бр. 1а

Два гранична камена A1/1а и A1/1в постављена су близу југоисточног ушћа Бојане а наиме: гран. камен A1/1а на десној обали на острву образованом од два рукавца Бојане, у растојању 10 метара од обале; гран. камен A1/1в на левој обали, у растојању 25 м. од обале.

Растојање између два гран. камена је 385 м.

Општа кота је 1 м.

Граница почиње од границе територијалних вода у Јадранском Мору, идући правом нормалном линијом у општем правцу обале и достижући главни рукавац Бојане, обично бродоплован, који је сада југоисточни рукавац. Правац ове нормалне линије означен је са 2 знака за обележавање — I и II постављена на левој обали Бојане.

Граница увек иде узводно, средњом линијом главног бродопловног канала Бојане до тачке сусрета са талвегом потока Прони Крварит, где се налазе 3 пирамиде гран. камена A1/2.

Гранични камен бр. 1в

Два гран. камена A1/1а и A1/1в постављена су близу југоисточног ушћа Бојане а наиме: гран. камен A1/1а на десној обали, на острву образованом од два рукавца Бојане, у растојању 10 м. од обале; гран. камен A1/1в на левој обали у растојању 25 м. од обале.

Растојање између два гран. камена је 385 м.

Општа кота је 1 м.

Граница почиње од границе територијалних вода у Јадранском мору, идући правом нормалном линијом у општем правцу коте и достижући ушће главног рукавца Бојане, обично бродопловног, који је сада југоисточни рукавац. Правац ове нормалне линије означен је са два знака за обележавање — I и II постављена на левој обали Бојане.

Граница увек иде, узводно, средњом линијом главног бродопловног канала Бојане до тачке сусрета са талвегом потока Прони Крварит, где се налазе 3 пирамиде гран. камена A1/2.

Гранични камен бр. 2а

Три пирамиде означене са бр. A1/2 налазе се на обема обалама Бојане, на висини њеног утока са Прони-Крварит. Пирамиде A1/2а и A1/2в налазе се на десној обали Бојане; пирамида A1/2а на левој обали Прони-Крварита, пирамида A1/2в на десној обали Прони-Крварита. Ова два гранична камена налазе се 54 м. од десне обале Бојане и 25 м. један од другог. Пирамида A1/2с налази се на левој обали Бојане, а служи ради означавања тачке где

граница напушта средњу линију тока Бојане да би ишла талвегом Прони-Краварит. Она се налази 19 м. од обале.

Од граничног камена А1/2, граница иде, у општем северном правцу, талвегом Прони-Краварита. Тако она пролази између села Горица и Стуф са арбанске стране и Боре, Сукубин и Кравари са С.Х.С. стране до утока једног другог потока у Прони-Краварит, који се такође спушта са Вилгара, утока, где је постављен гранични камен А1/3.

Гранични камен бр. 3

Гранични камен А1/3 постављен је у једној шумовитој долини 1250 м. отприлике, на ј.-ј.-з. од извора села Вилгар при утоку оба потока.

Полазећи од граничног камена А1/3, граница иде гребеном споредне гране планине који се пење ка Вилгару, до укрштања стазе, која долази од Стуфа, са путем који везује Штегваш са Вилгаром; близу овог укрштања налази се гранични камен А1/4.

Стаза која иде граничном линијом између оба гранична камена А1/3 и А1/4, мора заједнички припадати обема државама.

Гранични камен бр. 4

Гранични камен А1/4 налази се 11 м. на југу—југо-истоку од раскрснице путева који воде из Штегваша и Стуфа у Вилгар.

Он се налази око 250 м. на југу од извора Вилгара.

Од граничног камена А1/4, граница се пење правом линијом у северо-западном правцу, пролазећи једну шумовиту ограду, до граничног камена А1/5.

Гранични камен бр. 5

Гранични камен А1/5, налази се 300 м. отприлике на северо-западу од извора Вилгара, на стази која води из Штегваша у Вилгар.

Од граничног камена А1/5 граница иде у правој линији у северо—северо-источном правцу низбрдицом Малог Крепеса до граничног камена А1/6.

Гранични камен бр. 6

Гранични камен А1/6 је постављен на гребену Малог Крепеса, 575 м. отприлике на север—северо-запад од извора села Вилгар.

Од граничног камена А1/6 граница се спушта преко камените споредне гране планине, у северном—северо-источном правцу, где достиже гранични камен А1/7.

Гранични камен бр. 7

Гранични камен А1/7 налази се на земљишту покривеном шљунком 15 м. на исток од ограде са полу-стране од Малог Крепеса.

Од граничног камена А1/7, граница се спушта најпре у северо—северо-источном правцу отприлике 100 м.; затим се креће према северу—северо-западу и, после 550 м. отприлике, достиже на каменитом вршку гранични камен А1/8.

Гранични камен бр. 8

Гранични камен А1/8 налази се на каменитом и карактеристичном вршку, 1600 м. отприлике на западу од џамије Загаја.

Од граничног камена А1/8, граница иде у северо-источном правцу каменитим гребеном до граничног камена А1/9.

Гранични камен бр. 9

Гранични камен А1/9 постављен је 1400 м. отприлике на северо-западу од џамије Загаја, близу једне ограде у близини обале језера.

Од граничног камена А1/9 граница иде у правој линији према северу—северо-истоку (магнетски азимут од 34°20') до граничног камена А1/10.

Гранични камен бр. 10

Гранични камен А1/10 налази се на јужној обали Скадарског језера отприлике 1390 м. на северо-западу од џамије Загаја, на правој линији, која полази од граничног камена А1/9 са магнетским азимутом од 34°20'.

Полазећи од граничног камена А1/10, гранична линија, чији је магнетски азимут $34^{\circ}20'$, продужује правом линијом, која везује граничне каменове А1/9 и А1/10, до тачке сусрета са правом линијом која везује дамију Скадарске тврђаве на југо-истоку (географске координате: дужина $17^{\circ}09'40''$, ширина $42^{\circ}02'46''$) са врхом Вранине на северо-западу (географске координате: дужина $16^{\circ}47'55''$, ширина $42^{\circ}16'27''$). Од ове тачке сусрета гранична линија иде горе описаном правом линијом, према северо-западу, до тачке где се пресеца са вертикалом спуштеном из средине залива Личени Хотит, на чијем се ушћу налазе два помоћна знака за обележавање.

Гранична линија иде овом вертикалом, а затим средином залива Личени Хотит до отприлике 1500 м. јужно од Хани Хотит. Одатле, мењајући правац према северо-западу, достиже гранични камен А1/11, на северној обали овог залива.

ПОМОЋНИ ЗНАЦИ ЗА ОБЕЛЕЖАВАЊЕ БР. III И БР. IV

Ова два знака за обележавање постављена су на ушћу Личени Хотит, бр. III на источној обали, на арбанској територији, на југо-западу од Флаке; бр. IV на западној обали, на територији С.Х.С.

Знак бр. III носи натпис $A \frac{1913}{9-XI-1921}$.

Знак бр. IV носи натпис $C.X.C. \frac{1913}{9-XI-1921}$.

Гранични камен бр. 11

Гранични камен А1/11, налази се на северној обали Личени-Хотит, 7 м. северно од пута Подгорица—Скадар, 50 м. отприлике источно од једне порушене куће и 1500 м. отприлике југо-западно од порушеног моста Хани-Хотит.

Од граничног камена А1/11, граница се пење у правој линији у северном—северо-западном правцу, достижући преко врло стрменитих, каменитих и шибљастих коса један видљив брежуљак, на којем је постављен гранични камен А2/1.

Приступи граничне линије ослобођени су од шибља у ширини од 3 м. са сваке стране.

СЕКЦИЈА А

ПОТСЕКЦИЈА 2

Гранични камен бр. 1

Гранични камен је постављен на једном подножју стене 300 м. отприлике северно од пута Скадар—Подгорица отприлике 1500 м. југозападно од моста Хани-Хотит.

Од граничног камена бр. А2/1 граница продужује да иде у правцу север—северо-запад отприлике 250 м. преко врло стрмих, каменитих и шибљастих коса, на једној стени на којој је подигнут гранични камен бр. А2/2.

Приступу су ослобођени од шибља у ширини од 3 м. са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 2

Гранични камен бр. А2/2 постављен је на једној стени отприлике 800 м. источно од коте 287 Ђафа Хобалеј.

Од граничног камена бр. А2/2, граница иде правом линијом према северу—северо-западу до граничног камена бр. А2/3. Најпре се спушта преко врло стрмених, покривених шљунком, коса у једно бреговито земљиште, где она сече једну стазу. Одатле пролази један гребен и поново се спушта у једно друго бреговито земљиште, где сече другу стазу и, пролазећи између две куће, пење се затим до граничног камена А2/3.

Приступу су очишћени од шибља у ширини од 3 м. са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 3

Гранични камен бр. А2/3 постављен је на најјужнијем истакнутом месту врха Барлај, отприлике 100 м. западно од стазе из Тузи у Брице.

Од граничног камена бр. А2/3, граница се пење у правој линији према северо—северо-истоку, пролазећи једно каменито земљиште покривено шибљем, па достиже први брежуљак Барлаја.

Затим иде линијом гребена врло добро оцртаног, пролази један мали брежуљак и достиже врх Барлај, кота 602, на којем је постављен гранични камен бр. А2/4.

Приступу су ослобођени шибља у ширини од 3 метра са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 4

Гранични камен бр. А2/4, постављен је на врху Барлаја, кота 602, која се налази на северо-западу од Хани-Хотит.

Од граничног камена бр. А2/4, граница иде гребеном Барлаја скоро у северном правцу и долази скоро у правој линији, прелазећи преко једног малог брежуљка окруженог једним зидом од сувог камења, до крајње северне тачке Барлаја, на којој је постављен гранични камен бр. А2/5. Приступу су ослобођени од шибља у ширини од 3 метра са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 5

Гранични камен бр. А2/5 налази се на малом брежуљку, на северној крајњој тачки Барлаја, окружен зидом од сувог камења.

Од граничног камена бр. А2/5, граница иде у општем северо—северо-источном правцу, најпре спуштајући се на једну ораницу, остављајући на С.Х.С. територији разбацане куће и обрађена земљишта, затим се поново пење, пошто се мало савија према северу, на једну споредну грану брда Јагодине, на којој је постављен гранични камен бр. А2/6, усред каменитог земљишта.

Приступу су ослобођени шибља у ширини од 3 метра са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 6

Гранични камен А2/6 постављен је на најјужнијој споредној грани од Јагодине, отприлике 100 м. источно од стазе која води из Барлаја у Јагодину.

Од граничног камена бр. А2/6, граница се пење скоро у правој линији, у општем северном правцу, кроз стене и шибље, па достиже јужни крајак Јагодине, на којем је постављен гранични камен бр. А2/7, усред каменитог и шибљастог земљишта. Приступу су ослобођени од шибља у ширини од 3 метра са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 7

Гранични камен бр. А2/7 постављен је на једној стени, која сачињава крајак Јагодине.

Од граничног камена бр. А2/7, граница иде гребеном Јагодине и достиже њен највиши врх, кота 802 м., на једном земљишту покривеном камењем и шибљем, на којем је сазидан гранични камен А2/8.

Приступу су ослобођени од шибља у ширини од 3 метра са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 8

Гранични камен бр. А2/8 постављен је на најширем врху Јагодине, кота 802 м.

Од граничног камена бр. А2/8, граница се спушта врло стрменитом и каменитом низбрдицом на једно мало седло, одакле стиже линијом гребена до групе од 3 врха једнога брега, поређаних у правој линији. Она достиже најзападнији брег, продужује оном линијом брега која образује главну линију поделе вода између басена Исема са С.Х.С. стране и Брице, достиже на падини трећег брега један теснац, на којем се налази пут, који она сече, затим иде према северо-истоку, каменитом и крутом низбрдицом, идући мало преломљеном линијом и стиже до једне разваљене куће, коју оставља на арбанској територији. Најзад стиже до једног брежуљка, који припада Буковичком масиву, на којем је подигнут гранични камен бр. А2/9. Приступу су ослобођени од шибља у ширини од 3 метра са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 9

Гранични камен бр. А2/9 је саграђен (постављен) на једном брежуљку на југо-истоку од Грапазез и 150 м. отприлике од стазе која води у Буковички масив.

Од граничног камена бр. А2/9, граница иде вододелницом између басена Исема са С.Х.С. стране и Брице са арбанске стране, најпре идући косо према истоку, затим пролазећи једно узано седло и једну стазу пење се на једну стену, где се спаја са једном линијом Буковичког гребена. Затим иде том линијом гребена, у северо-источном правцу, а линија гребена јасно је оцртана на терену покривеном шибљем и високом шумом, дижући се степенасто до издуженог платоа, који образује Буковички врх, на чијој се јужној тачци налази гранични камен бр. А2/10.

Граница оставља на арбанској територији један извор и једно појиште, који се налазе на источном паду Буковичком, у месту званом Крони Штогут, којима могу слободно располагати Хоти из Гропазез, кад прелазе на С.Х.С. територију. — Приступу су ослобођени од шибља у ширини од 3 метра са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 10

Гранични камен бр. А2/10 постављен је на југо-западном Буковичком гребену, на једном малом платоу, издуженом и каменитом.

Од граничног камена бр. А2/10, граница иде средином узаног, издуженог платоа окренутог северо-истоку, који образује Буковички врх, кроз једно шумовито земљиште покривено шљунком, па стиже до северног краја Буковика, на којем се налази гранични камен А2/11.

Приступу су ослобођени од шуме у ширини од 3 метра са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 11

Гранични камен бр. А2/11 постављен је на једном каменитом предгорју 750 м. отприлике на запад од коте 1156.

Од граничног камена бр. А2/11, граница продужује да иде линијом гребена у општем северо-источном правцу; спушта се најпре у једно лако каменито седло, које она пролази и пење се затим благом узбрдицом на један брежуљак. Тада сече једну стазу, спушта се опет у један мали теснац и одмах се пење на врх коте 1228, где је постављен гранични камен бр. А2/12.

Гранични камен бр. 12

Гранични камен бр. А2/12 сазидан је на врху Граничит, кота 1228 (истовремено тригонометријска тачка С.Х.С. мреже), који је окружен зидом од сувог камења.

Од граничног камена бр. А2/12, граница иде у општем северо-источном правцу (пролазећи преко коте 1051), па достиже западни врх Каруми, где је сазидан гранични камен бр. А2/13.

Приступи су ослобођени од шибља у ширини од 3 метра са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 13

Гранични камен бр. А2/13 је сазидан на западном врху Коруми, на 200 м. отприлике од коте 1061.

Од граничног камена бр. А2/13, граница иде у општем северо—северо-источном правцу. Идући једним каменитим утврђењем Каруми, спушта се преко једног теснаца према Цијевни. Одатле иде талвегом овог теснаца до његовог сусрета са талвегом Цијевне, пролазећи једну стазу за мазге из Селтса у Подгорицу.

Она оставља на С.Х.С. територији једну кућу сазидану на левој обали Цијевне, па пролази отприлике 20 м. сточно од граничног камена бр. А2/14 сазиданог на стази. — Приступи су ослобођени од шибља у ширини од 3 метра са сваке стране границе.

Гранични камен бр. 14

Гранични камен бр. А2/14 је сазидан на левој обали корита које се спушта са Коруми на С.Х.С. територију, на стазу која води из Селца у Подгорицу отприлике 20 м. од талвега овог корита.

Полазећи од тачке сусрета између талвега реченог корита и Цијевна, граница иде овим последњим талвегом 500 м. отприлике. Затим напуштајући талвег и оставивши на С.Х.С. територији кућу која се налази на десној обали Цијевна, она иде према северу и достиже гранични камен бр. А2/15.

Гранични камен бр. 15

Гранични камен бр. А2/15 налази се на једном подножју стене на северо-источном углу ограде која органишава њиву узводно од куће на десној обали Цема отприлике 1000 м. западно од Хани Грабонита. Од граничног камена до куће има отприлике 90 м.

Полазећи од граничног камена бр. А2/15, гранична линија се пење у правцу северо—северо-запад, преко једног стрменитог и мало цбуновитог утврђења па долази, отприлике после 600 м., до једне стрмените стене, па иде њеним боком у северо-западном правцу отприлике 600 м. Одатле, она се креће спрема северу и, пењући се на једно друго каменито и стрменито утврђење, достиже, при крају 400 м. отприлике, гранични камен бр. А2/16.

Гранични камен бр. 16

Гранични камен бр. А2/16 налази се на врху стрмените стене, коју становници зову Маја Мишдракут, кота 1141, где се налазио стари знак од камења, који је обележавао турско-црногорску границу.

Од граничног камена бр. А2/16, граница иде у општем северо-источном правцу, преко бока стене која ограничава на југу плато Попрат и уздиже се над долином Цема, па достиже гранични камен бр. А2/17.

Гранични камен бр. 17

Гранични камен бр. А2/17 налази се на тачци где каменити гребен мења правац према северу, на једном малом брегу, кота 1113, 10 м. отприлике од стрмените стене и 1 км. отприлике југоисточно од Попрата.

Од граничног камена бр. А2/17, гранична линија у општем северном правцу, иде увек боком стрмените стене источно од Суке Миокута, па достиже гранични камен бр. А2/18.

Гранични камен бр. 18

Гранични камен бр. А2/18 сазидан је на једној стени у теснацу, на 400 м. отприлике североисточно од коте 1233 (Сука Лиокут).

Од граничног камена бр. А2/18, граница иде линијом гребена стрмените стене у општем северо-источном правцу. Најпре се мало спушта, а затим се пење у стрменитим падовима до јужног краја малог платоа, који образује врх Суке Милчита. Затим се пење понова на овај плато према његовој средини, идући увек гребеном стрмените стене и достиже гранични камен бр. А2/19.

Терен, између граничног камена бр. А2/18 и граничног камена бр. А2/19, је покривен ситним камењем.

Гранични камен бр. 19

Гранични камен бр. А2/19 је сазидан на испадном делу стене на Суки Милчиту, кота 1440 м.

Од граничног камена бр. А2/19, идући увек у општем северном—северо-источном правцу, каменитим боком који се уздиже над долином Цијевне, гранична линија пролази преко коте 1306 и долази до великог пада који одваја врх Лаза и Соко, отприлике 500 м. северо-источно од овог последњег врха.

Напуштајући тада каменити гребен и идући најпре 500 м. у источном правцу, затим 200 м. у северном правцу, она се пење на најјужнији врх Б. Соко, где је сазидан гранични камен бр. А2/20.

Гранични камен бр. 20

Гранични камен бр. А2/20 је сазидан на највишој тачци најјужнијег врха од трију главних врхова, који образују шумовити масив брда Соко.

Од граничног камена бр. А2/20, граница иде у општем северо-источном правцу према врху Куни Костић, пролазећи стазу и други врх Соко, па достиже раскршће стаза, од којих једна иде према Гречу, а друга у правцу Корита. На северу од тога раскршћа сазидан је гранични камен бр. А2/21.

Гранични камен бр. 21

Гранични камен бр. А2/21 налази се на малом брежуљку, који се уздиже над раскршћем стаза за Греч и Корита, на 20 м. отприлике северно од раскршћа.

Од граничног камена бр. А2/21, гранична линија иде правом линијом до Куни Костић стрменитом, шумовитом низбрдицом, са неколико стена равних са земљом; тако она долази до највише тачке Куни Костић, где је сазидан гранични камен бр. А2/22.

Гранични камен бр. 22

Гранични камен бр. А2/22 налази се на врху Куни Костић, кота 1800 м., отприлике 400 м. на југо-западу од пастирских колиба Куни Костић.

Од граничног камена бр. А2/22, граница иде правом линијом у северо-источном правцу, спуштајући се са Куми-Костића. Затим прелази један терен покривен високом шумом па долази до травне равнине, и, затим, до западног краја једног теснаца са врхом званим Слоф.

Она сече овај теснац, па достиже директно до противположеног краја и пење се шумовитом и травном узбрдицом до лако нагнутог платоа, на којем се налази гранични камен бр. А2/23.

Гранични камен бр. 23

Гранични камен бр. А2/23 налази се у средини мале ливаде окружене шумом, на 20 м. отприлике од једног великог камена на југо-западном нагибу брда Линерсит.

Од граничног камена бр. А2/23, граница иде правом линијом према брду Линерсит, у северо-источном правцу, пењући се најпре врло оштром и шумовитом узбрдицом, затим голом узбрдицом према врху — кота 1940, коју становници зову брдо Линерсит, где се налази гранични камен бр. А2/24.

Гранични камен бр. 24

Гранични камен бр. А2/24 налази се на најузвишенијем и најисточнијем врху брда Линерсит, кота 1940.

Полазећи од граничног камена бр. А2/24, гранична линија, идући у општем правцу према северу, пролази један теснац, пење се на врх мало севе-

ро-источно од брда Линерсит, па се поново спушта према другом теснацу и почиње да иде серијом врхова који образују масив брда Виле. Од овог теснаца она мења правац према северо-истоку отприлике 500 м., па иде вододелницом између Цијевне на истоку и басена Краса на западу; затим опет мења правац према северу и после 250 м. отприлике достиже гранични камен бр. А2/25.

Гранични камен бр. 25

Гранични камен бр. А2/25 је сазидан на главном гребену брда Виле, 1050 м. отприлике североисточно од Линерсита.

Полазећи од граничног камена бр. А2/25, гранична линија, идући увек вододелницом између Цијевне на истоку и једног басена Краса на западу, у општем северо-источном правцу, достиже преко серије каменитих врхова и теснаца, врх — кота 1977, где је сазидан гранични камен бр. А2/26.

Гранични камен бр. 26

Гранични камен бр. А2/26 налази се на једном малом врху, кота 1977, на 18 м. отприлике северно од јужног врха брда Виле.

Од граничног камена бр. А2/26, граница иде линијом главног гребена брда Виле, идући косо према северозападу, па достиже централни врх масива (к. 2100). Граница увек пролази камените и голе терене идући кривином рељефа гребена. Тако она достиже најсевернији врх масива брда Виле, врх, кота 2093, на којем је сазидан гранични камен бр. А2/27, на истом месту где је раније био постављен тригонометријски знак.

Гранични камен бр. 27

Гранични камен бр. А2/27 сазидан је на врху брда Виле, кота 2093. Он је већи од обичних граничних каменова и означаје крај сектора А и почетак сектора В.

Од граничног камена бр. А2/27, граница узима правац према северозападу, па иде вододелницом између језера Рикавца са С.Х.С. стране, и реке Скробатуше са арбанске стране, до граничног камена бр. В1.

СЕКЦИЈА В

Гранични камен бр. 1

Гранични камен бр. В1, сазидан је у теснацу, кроз који пролази стаза која води из Врмоша према језеру Рикавац, које се налази отприлике 500 м. југозападно од теснаца.

Од граничног камена бр. В1, граница иде према северо-истоку правом линијом, пролазећи кроз шуму до граничног камена бр. В2.

На истој правој линији сазидана је једна мала пирамида, к. 1408. Између граничног камена бр. В1 и мале пирамиде, мале кривине стазе, која се спушта од граничног камена у Врмош, пресечене су граничном линијом.

Гранични камен бр. 2

Гранични камен бр. В2 је сазидан на врху к. 1610, који се налази отприлике 1150 м. југо-западно од бивше турске карауле, кота 1585.

Од граничног камена бр. В2, граница мења правац према северо-западу и пролазећи кроз шуму, спушта се правом линијом, тачно 100 м. мерених пантљиком на терену, до граничног камена бр. В3.

Гранични камен бр. 3

Гранични камен бр. В3 је сазидан тачно 100 м. северо-западно од граничног камена бр. В2 тј. од врха који се налази отприлике 1150 м. југо-западно од бивше турске карауле, к. 1585.

Од граничног камена бр. В3, граница мења правац према северо-истоку и, пролазећи кроз шуму, достиже у правој линији гранични камен бр. В4.

Гранични камен бр. 4

Гранични камен бр. В4 је сазидан тачно 100 м., мерених пантљиком на терену, северо-западно од бивше турске карауле, чије рушевине постоје на врху Кун од Врмоша, к. 1585.

Од граничног камена В4, граница иде према северо-истоку у правој линији, означеној овим граничним каменом и граничним каменом бр. В6 (брдо Забелит, к. 2130). Она се најпре спушта до Вучјег потока, затим се пење на гребен Лази Бачита, одакле се спушта до граничног камена бр. В5, секући стазу која води из Бинеће према Врмошу, на један метар отстојања пре но што достиже овај гранични камен.

Гранични камен бр. 5

Гранични камен бр. В5 је сазидан на источној страни Лази Бачита, отприлике на 500 м. од његовог врха, к. 1644, 1 м. северно од стазе која води из Бинеће према Врмошу.

Од граничног камена бр. В5, граница иде према северо-истоку у правој линији, означеној граничним каменом бр. В4 и граничним каменом бр. В6 (брдо Забелит, к. 2130). Она пролази кроз шуму, затим кроз попаше, секући више теснаца пре но што достиже гранични камен бр. В6.

Гранични камен бр. 6

Гранични камен бр. В6 сазидан је на врху брда Забелит, к. 2130.

Од граничног камена бр. В6, граница узима општи северо-источни правац, иде главним гребеном и вододелницом између Перућице на северу и Врмоша и Лумбраје на југу до тачке, кота 2072, где је сазидана мала пирамида, која се налази отприлике 700 м. југозападно од врха званог Пинегелина, пролазећи преко к. 2161. Од ове мале пирамиде достиже у правој

линији, на којој су подигнуте две мале пирамиде, речени врх Пинегелина (к. 2154), на коме је сазидана четврта мала пирамида и одакле продужује, идући главним гребеном и вододелницом пролазећи преко к. 2114, 1937, где је сазидана пета мала пирамида, 2147, (Пунова глава), 2176 (Илина глава), до коте 2169. Од ове тачке граница мења правац према југо-истоку па се спушта до граничног камена бр. В7, пролазећи преко к. 2173 (Жијева глава), тригонометриска тачка, чије су географске координате следеће: дужина $17^{\circ}23'52''$, ширина $42^{\circ}39'31''$. Гранична линија између к. 2072 и 2154 оставља стазу, која води из Врмоша у Лумбрају, потпуно на арбанској територији.

Гранични камен бр. 7

Гранични камен бр. В7 је подигнут у теснацу преко којег пролази стаза која води из долине Лумбраје према долини Перућици, а који се отприлике налази на 950 м. југо-источно од Жијеве главе.

Од граничног камена бр. В7, граница узима општи југо-источни правац, иде вододелницом између Кутске реке са С.Х.С. стране и Лумбраје са арбанске стране, пролазећи преко коте 2061, 2123 (Томова глава) 2094 (Биоград), где је подигнута мала пирамида и где она мења правац према југо-западу до граничног камена В8.

Гранични камен бр. 8

Гранични камен бр. В8 је подигнут у теснацу, преко којег пролази стаза, која води из Биштине према Плочици, а који се налази отприлике 700 м. југо-западно од Биограда, к. 2094.

Од граничног камена бр. В8, граница узима општи јужни правац, идући споредном граном Шутице и пролазећи преко к. 1661 (Шутица) где је подигнута мала пирамида, затим се спушта до граничног камена бр. В9

Гранични камен бр. 9

Гранични камен бр. В9 сачињавају две пирамиде, које су сазидане на обема обалама реке Лумбраје отприлике 1100 м. западно од утока потока Кути у Лумбрају.

Од граничног камена бр. В9, тј. од пирамиде која се налази на десној обали реке Лумбраје, граница иде према југо-истоку у правој линији отприлике 800 м. до граничног камена бр. В10. Неколико метара источно од пирамиде, јужно од граничног камена бр. В9, граница сече стазу, која се спушта долином Лумбраје према Кути.

Гранични камен бр. 10

Гранични камен бр. В10 је сазидан југо-западно од села Кути на 25 м. западно од С.Х.С. граничне стражаре.

Од граничног камена бр. В10, граница иде правом линијом према југу за 350 м. отприлике до коте 1428, где је сазидана мала пирамида. Од ове тачке она креће према југо-истоку у правој линији отприлике 800 м. до граничног камена бр. В11. Стаза која се пење из Кути у теснац, звани Белег, остаје на територији С.Х.С.

Гранични камен бр. 11

Гранични камен бр. В11 је сазидан у теснацу званом Белег, преко којег пролази стаза која води из Грнчара према Кути.

Од граничног камена бр. В11, граница узима општи југо-југо-источни правац, иде теснацем који граничи са Турском Кулом (ова Кула остаје Краљевини СХС), пролази преко коте 1375, на којој је сазидана једна мала пирамида, и стиже до граничног камена бр. В12. Стаза која се спушта са теснаца званог Белег у Грнчар, остаје на арбанској територији.

Гранични камен бр. 12

Гранични камен бр. В12 је сазидан у долини Грнчар отприлике 150 м. југо-западно од Турске Куле, на северној обали канала за одвођење, који залива област Грнчар, а на 15 м. источно од раскрснице обеју стаза.

Од граничног камена бр. В12, граница иде према југу у правој линији до сусрета талвега реке Грнчар, између две пирамиде које сачињавају гранични камен бр. В13.

Гранични камен бр. 13

Гранични камен бр. В13 је састављен од две пирамиде, које су подигнуте на обема обалама реке Грнчар, јужно од Турске Куле. Гранични камен бр. В12 и две пирамиде граничног камена бр. В13 сазидани су на једној истој правој линији.

Од граничног камена бр. В13, т.ј. од тачке сусрета талвега реке Грнчар са правом линијом означеном са 2 пирамиде граничним каменом бр. В13, граница иде талвегом реке Грнчар, узводно, до граничног камена бр. В14.

Гранични камен бр. 14

Гранични камен бр. В14 састављен је од две пирамиде, које су сазидане на обема обалама реке Грнчар, отприлике 450 м. источно од утока реке Елпуш у реку Врмош.

Од граничног камена бр. В14, т.ј. од тачке сусрета талвега реке Грнчар са правом линијом означеном са две пирамиде граничног камена бр. В14, граница узима општи јужни-југо-западни правац, иде споредном планинском граном и, пролазећи преко к. 1181, 1201, достиже гранични камен бр. В15.

Гранични камен бр. 15

Гранични камен бр. В15 је сазидан у теснацу преко којег пролази стаза, која води из долине Грнчара у долину Елпуша.

Од Граничног камена бр. В15, граница узима општи правац према југо-истоку, иде главним гребеном брда Тројан, прелазећи преко коте 1896 где је сазидана једна мала пирамида, затим преко кота 2183, 2182, 2080, 2006 (Т. Тројан) где је сазидана друга мала пирамида, преко кота 2119, 1886 (Т. Гурикул) где је сазидана трећа мала пирамида, преко кота 1965, 1910 (Т. Добук), где је сазидана четврта мала пирамида, па преко кота 2030 и 2056. Од ове последње коте граница се спушта у правој линији до к. 1614, где је сазидана пета мала пирамида, затим сече горњу долину Војуше и пење се каменитим гребеном до коте 2210. Одатле достиже, у правој линији, к. 2441, одакле се спушта, такође у правој линији, до граничног камена бр. В16, пролазећи преко к. 1240, где је сазидана једна мала пирамида.

Гранични камен бр. 16

Гранични камен бр. В16 сазидан је у крајњој јужној тачци Личени Крстца, на 20 м. источно од стазе која води из села Вунсеј у Т. Пејс.

Од граничног камена бр. В16, граница узима општи југо-источни правац и пролази каменитим гребеном, врло стрменитог и непролазног брда Какиса, к. 2221, до граничног камена бр. В17.

Гранични камен бр. 17

Гранични камен бр. В17 је сазидан у теснацу, који се налази северно од Језерца и југо-источно од Б. Какиса; преко овог теснаца пролази стаза, која води из Вунсеја у Језерце.

Од граничног камена бр. В17, граница пролази преко каменитог, врло брежуљастог и непролазног земљишта. Она се пење према југо-истоку на врх, к. 1847 и одавде, у истом правцу, у правој линији, иде до шиљастог врха, к. 2246. Од ове тачке, она креће према северо-истоку, иде вододелницом између Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране и, пролазећи преко неколико теснаца, врхова и коте 2135, спушта се најзад до граничног камена бр. В18.

Гранични камен бр. 18

Гранични камен бр. В18 је сазидан у теснацу Т. Валбона, преко којег пролази стаза која води из Гусиња према Валбонској долини.

Од граничног камена бр. В18, граница узима општи северо-источни правац и иде вододелницом између Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, пролазећи преко к. 2301, 2522 (Б. Розит), 2435, 2455, 2276, 2035 (Т. Преслопит), 2531, 2225 (Б. Колет), 2228 до граничног камена бр. В19.

Сав овај велики гребен веома је стрменит, каменит и непролазан.

Гранични камен бр. 19

Гранични камен бр. В19 је сазидан у теснацу Т. Деријан, преко којег пролази стаза, која води из Гусиња према Черему.

Од граничног камена бр. В19, граница се пење према северу, идући вододелницом између Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, до граничног камена бр. В20.

Гранични камен бр. 20

Гранични камен бр. В20 је сазидан на једној стени на врху брда Цапит, к. 2148, која се налази југо-источно од брда Борит. Близу граничног камена налазе се неколико трагова шанаца. Неколико метара од граничног камена, на С.Х.С. територији, сазидан је нови југословенски тригонометријски знак. Гранични камен В20 сам претставља тригонометријску тачку мреже, која је служила комисији ради снимања.

Од граничног камена бр. В20, граница се спушта према истоку-југо-истоку, затим према истоку, идући вододелницом између басена Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, до граничног камена бр. В21.

Гранични камен бр. 21

Гранични камен бр. В21 је подигнут у теснацу, који се налази источно од брда Цапит и одакле полази једна стаза према Плаву, друга према Гусињу, а трећа према Б. Забелит.

Од граничног камена бр. В21, граница иде вододелницом између басена Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, у општем северо-источном правцу, до граничног камена бр. В22, пролазећи преко к. 1967, 1971, 2042 и 2006.

Гранични камен бр. 22

Гранични камен бр. В22 подигнут је на источном врху брда Забелит, к. 2005.

Од граничног камена бр. В22, граница иде вододелницом између басена Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране до граничног камена бр. В23. Она иде према југо-истоку у теснац к. 1873 (Т. Вор'и ханес). Одатле се пење у истом правцу до к. 1928 (Б. Враница), где она узима општи правац према истоку прелазећи преко к. 1821 до к. 1733. Полазећи од ове коте, она мења правац према југо-истоку и спушта се до граничног камена бр. В23.

Приступу су ослобођени дрвећа у ширини од 3 метра са сваке стране.

Гранични камен бр. 23

Гранични камен бр. В23 налази се у теснацу званом Ђафа Враница преко којег пролази стаза, која води из Черема према Плаву.

Од граничног камена бр. В23, граница иде вододелницом између басена Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, до граничног камена бр. В24. Она се најпре пење према истоку до к. 1948, где скреће према југо-истоку и достиже гранични камен бр. В24, пролазећи преко к. 1596.

Приступу су ослобођени од шуме у ширини од 3 метра са сваке стране.

Гранични камен бр. 24

Гранични камен бр. В24 је сазидан на к. 2063, која се налази отприлике 400 м. на северо-западу од највише тачке брда Марковтсит (к. 2119).

Од граничног камена бр. В24 граница иде вододелницом између басена Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, спуштајући се у општем северо-источном правцу, до граничног камена бр. В25.

Гранични камен бр. 25

Гранични камен бр. В25 је сазидан на малом брежуљку у теснацу званом Ђафа Тркусит, одакле полазе стазе према катуну Краснићи, према б. Марковтсит, према Плаву и према Карафилит.

Од граничног камена бр. В25, граница иде вододелницом између басена Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, идући у општем северном-северо-источном правцу до граничног камена бр. В26 и пролазећи преко к. 2005, 2010, 2085, 2052, 2021, 2107.

Гранични камен бр. 26

Гранични камен бр. В26 је сазидан на к. 2165, која се налази отприлике 350 м. на југо-истоку од највише тачке б. Королац, к. 2201.

Од граничног камена бр. В26, граница иде вододелицом између басена Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, идући најпре према југо-истоку, затим према северо-истоку до граничног камена бр. В27.

Гранични камен бр. 27

Гранични камен бр. В27 је сазидан у теснацу званом Ћафа Белај, к. 1965, одакле полазе стазе према б. Карафилит, према Плаву и према катуну Добри Дол.

Од граничног камена бр. В27, граница иде вододелницом између басена Лима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране у општем северо-источном правцу до граничног камена бр. В28, пролазећи преко к. 2105, 2275, 2090.

Гранични камен бр. 28

Гранични камен бр. В28 је сазидан на гребену б. Спатит, к. 2207. Око граничног камена налазе се остаци шанаца.

Од граничног камена бр. В28, граница иде вододелницом између Белог Дрима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, у општем југо-источном правцу, до граничног камена бр. В29, пролазећи преко к. 2190, 2365, 2406, 2371.

Гранични камен бр. 29

Гранични камен бр. В29 је сазидан на малом врху, који се налази у теснацу званом Ћафа Али Челес, преко којег прелази стаза која води из катуна Добри Дол према Дечанима.

Од граничног камена бр. В29, граница иде вододелницом између басена Белог Дрима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, у општем југо-источном правцу, до граничног камена бр. В30, пролазећи преко кота 2432, 2387, 2405, 2423, 2496, 2490.

Гранични камен бр. 30

Гранични камен бр. В30, једна врста већег од обичних граничних каменова, сазидан је на врху коте 2530, који се налази отприлике 1750 м. на југо-западу од Ђаравице. То је последњи гранични камен секције В и почетак секције „С”.

Од граничног камена бр. В30, граница иде вододелницом између басена Белог Дрима са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, у општем југо-источном правцу, до граничног камена С1, пролазећи преко к. 2502, 2387, 2340, 2163, 2196, 2104, 2102, 2156, 2145.

СЕКЦИЈА С

Гранични камен бр. 1

Гранични камен бр. С1 је подигнут на врху, кота 2283, који се налази на југо-истоку од Баравице.

Од граничног камена бр. С1, граница иде у општем југо-источном правцу и иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, до граничног камена бр. С2, пролазећи преко к. 2275.

Гранични камен бр. 2

Гранични камен бр. С2 је подигнут у теснацу на северо-истоку од Скилзена, отприлике на 500 м. од обележавајуће стене, кота 1925, — у теснацу преко којег пролази стаза, која долази из Јуника, а спушта се у долину Прони Србица.

Од граничног камена бр. С2, граница увек иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, до граничног камена бр. С3. Она иде према југо-југо-истоку, пролазећи преко кота 1922, 1917. Одавде спушта се према југо-истоку отприлике хиљаду метара, где се спаја са стазом, која се пење од Падеша кроз шуму; иде овом стазом, спуштајући се до граничног камена бр. С3.

Гранични камен бр. 3

Гранични камен бр. С3 постављен је на гребену северо-источно од села Падеш, на раскршћу двеју стаза, од којих једна води из Ђафа Главе према к. 1917, а друга из села Кошаре у Падеш.

Од граничног камена бр. С3, граница у почетку иде према југо-истоку стазом отприлике 200 м., затим међом шуме, остављајући Арбанији три куће, које припадају селу Луша. Одатле се спушта у теснац Ђафа Главе. Одавде иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, до граничног камена бр. С4, пролазећи преко коте 1185.

Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 метра са сваке стране.

Гранични камен бр. 4

Гранични камен бр. С4 је постављен на Маја Глави, која се налази отприлике 1500 м. на истоку од села Луша.

Од граничног камена бр. С4, граница иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, до граничног камена бр. С5, узимајући општи јужни правац и пролазећи преко коте 775 и 582.

Приступу границе очишћени су од шуме у ширини од 3 метра са сваке стране.

Гранични камен бр. 5

Гранични камен бр. С5 постављен је у теснацу Ђафа Морине, одакле полазе стазе према Морини, Луши, Колдету, Тропоју и Маја Чоба.

Од граничног камена бр. С5, граница иде према југо-западу и пење се до граничног камена С6, идући увек вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, пролазећи преко к. 654.

Гранични камен бр. 6

Гранични камен бр. С6 постављен је на гребену југозападно од Ђафа Морине.

Од граничног камена бр. С6, граница иде према југо-истоку, па иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, до граничног камена бр. С7, пролазећи преко кота 857, 1082, 1093 и 1144.

Гранични камен бр. 7

Гранични камен бр. С7 постављен је на Маји Чобан, ката 1174, која се налази на западу од Шишмана.

Од граничног камена бр. С7, граница иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, до граничног камена бр. С8. Она се спушта према југу у теснац, одакле се пење на врх к. 1131. Одавде се креће према југо-западу, спушта се у теснац па се пење до граничног камена бр. С8.

Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 8

Гранични камен бр. С8 постављен је на источној страни Маја Планит, к. 1191, која се налази северо-источно од села Јерке.

Од граничног камена С8, граница иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, спуштајући се према југо-истоку до граничног камена бр. С9.

Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 9

Гранични камен бр. С9 постављен је у теснацу Ђафа Гионит, преко којег пролази стаза, која води из Шишмана у Јерку.

Од граничног камена бр. С9 граница иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране, пењући се прво према југо—југо-истоку, затим према југо-западу до коте 984, одакле се креће према југо-истоку и спушта се до граничног камена бр. С10.

Гранични камен бр. 10

Гранични камен бр. С10 постављен је у теснацу Ђафа Стоберце, преко којег пролази стаза која води из Бабаи Бокс у Јерку.

Од граничног камена бр. С10, граница иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Валбоне са арбанске стране до граничног камена бр. С11. Она иде у општем источном правцу до коте 1052 пролазећи преко ката: 941, 946, 950, 945, 1052. Од коте 1052 она се спушта према југо-истоку до граничног камена бр. С11.

Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 11

Гранични камен бр. С11 постављен је у теснацу Ђафа Пулаи, који се налази на северо-истоку од села Зогаи, преко којег пролази стаза која води из Бабаи Бокс у Зогаи.

Од граничног камена бр. С11, граница иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Круме са арбанске стране, пењући се према југо-истоку до коте 1112. На томе месту гранична линија мења правац према северо-истоку и спушта се у теснац, одакле се пење у истом правцу до граничног камена бр. С12.

Гранични камен бр. 12

Гранични камен бр. С12 постављен је на врху Маја Кочиње, ката 1064, који се налази на северу од села Летан.

Од граничног камена бр. С12 до граничног камена бр. С13, граница иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Круме са арбанске стране. Она иде према истоку до коте 909, где скреће према југо-истоку пролазећи коту 997, и достиже коту 990. Одавде мења правац према југу до граничног камена бр. С13.

Гранични камен бр. 13

Гранични камен бр. С13 постављен је на врху Маја Колат, ката 1000, који се налази на северо-западу од Ђафа Прушит.

Од граничног камена бр. С13, граница иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Круме са арбанске стране, идући према југо-истоку, пролазећи преко ката 886 и 842, до граничног камена бр. С14.

Гранични камен бр. 14

Гранични камен бр. С14, једне врсте веће од обичних граничних каменова, постављен је у теснацу Ђафа Прушит 2 м. северно од стазе која води из Ђакова у долину Круме. То је последњи гранични камен секције С, где почиње секција D.

Од граничног камена бр. С14, граница иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Круме са арбанске стране, до граничног камена бр. D1. Она узима општи југо-источни правац и пролази преко кота 790, 843, 902, 813, 752, 724.

Терен је шумовит. Приступи граничне линије су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Географске координате коте 843 (Читет) јесу: дужина 18°4'2'', ширина 42°17'26''.

СЕКЦИЈА D

Гранични камен бр. 1

Гранични камен бр. D1 постављен је у теснацу Ђафа Добруна, 4 м. западно од стазе, која води из села Годени у Добруну.

Од граничног камена бр. D1, граница иде вододелницом између басена Ереника са С.Х.С. стране и Круме са арбанске стране, до граничног камена бр. D2, узимајући општи југо-источни правац и пролазећи преко кота 1048 и 1261. Пошто је гребен шумовит, приступи су очишћени од шуме у ширини од 3 метра са сваке стране.

Гранични камен бр. 2

Гранични камен бр. D2 постављен је на северној страни брда Кунора, у месту где стаза, која води из села Добруна у овчарнице, пресеца вододелницу.

Од граничног камена бр. D2, граница иде вододелницом између басена Белог Дрима са С.Х.С. стране и Круме са арбанске стране, до граничног камена бр. D3. Она се прво пење према југо-истоку на врх коте 1421, одавде се спушта у теснац, одакле се поново пење и пошто се креће према југу достиже гранични камен бр. D3.

Од граничног камена бр. D2, граница иде вододелницом између басена Белог Дрима са С.Х.С. стране и Круме са арбанске стране, до граничног камена бр. D3. Она се прво пење према југо-истоку на врх коте 1421, одавде се спушта у теснац, одакле се поново пење и пошто се креће према југу достиже гранични камен D3.

Гранични камен бр. 3

Гранични камен бр. D3 постављен је на највећем врху Кунора. Ово брдо налази се северозападно од Паштрика.

Од граничног камена бр. D3, граница иде вододелницом између басена Белог Дрима са С.Х.С. стране и Круме са арбанске стране, спуштајући се према југо-истоку до теснаца, одакле се пење у истом правцу на врх, кота 1490, и одавде се спушта до граничног камена бр. D4.

Гранични камен бр. 4

Гранични камен бр. D4 постављен је у теснацу између Паштрика и Кунора, преко којег пролази стаза, која полази из села Кушнени у село Влахње.

Од граничног камена бр. D4, граница иде вододелницом између басена Белог Дрима са С.Х.С. стране и Круме са арбанске стране. Она се најпре пење према југо-истоку до коте 1870, прелазећи преко коте 1250 и 1442. Од коте 1870, гранична линија достиже у правој линији гранични камен бр. D5.

Гранични камен бр. 5

Гранични камен бр. D5 постављен је на највећем врху Паштрика.

Од граничног камена бр. D5, граница се спушта у правој линији у јужном—југо-источном правцу до граничног камена бр. D6.

Приступи су ослобођени од шибља у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 6

Гранични камен бр. D6 је постављен на једној кречној стени, при дну великог јужног нагиба Паштрика а на истоку од коте 1065.

Од граничног камена бр. D6, граница се спушта према југо-истоку, правом линијом, до граничног камена бр. D7.

Приступи су ослобођени од шуме у ширини од 3 метра са сваке стране.

Гранични камен бр. 7

Гранични камен бр. D7 постављен је отприлике на 300 м. северозападно од утока обеју малих потока, између кота 705 и 597.

Од граничног камена бр. D7, граница се спушта непосредно у правцу два потока, затим иде низводно талвегом потока који пролази између коте 705 на запад и коте 597 на исток, до његовог утока у Бели Дрим. Одавде достиже у правој линији тачку сусрета праве линије, означене са две пирамиде граничног камена бр. D8, са талвегом Белог Дрима. Према томе, гранична линија оставља у Југославији групу кућа са источне стране терасе зване Горажуп, а у Арбанији групу кућа са западне стране истог Горажуца. Исто тако остаје у Арбанији село Шалчин. Отприлике 500 м. југоисточно од граничног камена D7, тачно на граници, на дну потока, постоји један извор, који заједнички искоришћавају становници села са обеју страна границе.

Гранични камен бр. 8 север

Гранични камен бр. D8 састављен је од две пирамиде, од којих је једна сазидана на 5 м. од десне обале Белог Дрима и на 8 м. од десне обале потока који пролази између коте 705 и 597, а друга преко пута, на 3 м. од леве обале Белог Дрима.

Од тачке сусрета праве линије, означене са две пирамиде граничног камена бр. D8, са средњом линијом Белог Дрима, граница иде средњим током Белог Дрима, низводно, до његовог сусрета са правом линијом означеном са две пирамиде граничног камена бр. D9.

Гранични камен бр. 9 југ

Гранични камен бр. D9 састављен је од 2 пирамиде постављене на обема обалама Белог Дрима отприлике на 700 м. источно—југо-источно од села Шачин.

Од граничног камена бр. D9, граница иде према југо-истоку правом линијом, до граничног камена бр. D10.

Оба две пирамиде граничног камена бр. D9 и граничног камена бр. D10 налазе се на једној правој линији.

Гранични камен бр. 10

Гранични камен бр. D10 постављен је на 4 м. јужно од друма Призрен—Љум Кула, западно од села Врбница и северо-источно од села Морина.

Од граничног камена бр. D10, граница иде узводно, талвегом потока који пролази сасвим близу и на западу од коте 413, и близу и на истоку од коте 1022, до граничног камена бр. D11.

Гранични камен бр. 11

Гранични камен бр. D11 постављен је у теснацу, кота 1020, који се налази на последњој северној тераси Коритника, југозападно од села Врбница.

Од граничног камена бр. D11, граница иде према југо-истоку малим гребеном, пролази стазу, која води од колиба у Морини према колибама у Врбници, и одавде у правој линији достиже гранични камен бр. D12.

Приступи су ослобођени од дрвећа у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 12

Гранични камен бр. D12 постављен је на врху, кота 1574, који се налази на југу од колиба у Врбници а на југо-истоку од колиба у Морини.

Од граничног камена бр. D12, граница иде гребеном према југо-западу, пењући се до к. 1701, одавде се спушта у истом правцу у теснац, где се креће према југо-истоку и пење се у правој линији до граничног камена бр. D13.

Гранични камен бр. 13

Гранични камен бр. D13 постављен је на главном гребену Коритника, отприлике 300 м. на западу—југо-западу од к. 2121.

Од граничног камена бр. D13, граница се пење према југо-западу гребеном Коритника до његовог највећег врха, где је гранични камен бр. D14. Отприлике 600 м. пре но што достиже овај гранични камен, она мења правац према југу—југо-истоку. Приступи су ослобођени од дрвећа у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 14

Гранични камен бр. D14 постављен је на највећем врху Коритника.

Од граничног камена бр. D14 граница иде споредном граном планинског масива управљеног према југо-југо-истоку од велике карактеристичне стене, кота 1463, која се налази 750 м. отприлике на северо-истоку од села Пакиша. Одавде достиже у правој линији гранични камен бр. D15.

Приступу су ослобођени од дрвећа у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 15

Гранични камен бр. D15 постављен је на стази која води из Горњег Крстаца у Кошариште.

Од граничног камена бр. D15, граница се спушта и достиже у правој линији Оргошку реку, притоку Љуме, при утоку потока Орчуша, кота 716. Пролазећи реку у овој тачци, она иде талвегом потока, узводно, у дужини од 500 м. отприлике, затим иде споредним током према југу, до граничног камена бр. D16.

Гранични камен бр. 16

Гранични камен бр. D16 постављен је на 3 м. јужно од стазе, која води из Орчуше у Оргосту и на десној обали потока, на 4 м. од његовог талвега.

Од граничног камена бр. D16, граница продужује да иде талвегом истог потока до његовог раздвоја, одакле достиже у правој линији највећи врх Борског Рида, кота 1591. Одавде иде главним гребеном према југо-истоку, спушта се у теснац и пење се на мали врх, кота 1587, удаљен 600 м. отприлике од коте 1591. Од овог врха граница се спушта у правој линији према југу и достиже гранични камен бр. D17.

Приступу су ослобођени дрвећа у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 17

Гранични камен бр. D17 постављен је на 5 м. северно од стазе која води из села Глобочица у село Борје, а на правој линији означеној од к. 1587 и граничног камена бр. D18.

Од граничног камена бр. D17 до граничног камена бр. D18 граница сачињава праву линију.

Приступу су ослобођени од дрвећа у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 18

Гранични камен бр. D18 постављен је на раскрсници четири стазе, које воде из Шиштевца и Новог Села у Глобочицу и Борје, на тачки, кота 1404, званој Јасика.

Од граничног камена бр. D18, граница иде према југо-истоку, вододелницом између потока Глобочица са С.Х.С. стране и Прони Фушаса са арбанске стране, до граничног камена бр. D19, пролазећи преко коте 1474.

Гранични камен бр. 19

Гранични камен бр. D19 постављен је у теснацу, на 2 м. јужно од стазе, која води из Шиштевца у Крушево.

Од граничног камена бр. D19, граница се пење према југу, идући вододелницом између потока Глобочица са С.Х.С. стране и Прони Фушаса са арбанске стране, до граничног камена бр. D20, пролазећи преко коте 1701.

Гранични камен бр. 20

Гранични камен бр. D20 постављен је на плато-у јужно од коте 1701 и на северо-истоку од стене Мурга.

Од граничног камена бр. D20, граница иде вододелницом између потока Глобочица са С.Х.С. стране и Прони Фушаса са арбанске стране, узимајући општи југо-западни правац до граничног камена бр. D21 и пролазећи преко кота: 1820, 1992 и 2009.

Гранични камен бр. 21

Гранични камен бр. D21 постављен је у теснацу званом Трмкин Гроб, преко којег прелази стаза која води из села Шиштевац и Ново Село у долину Чајланске реке.

Од граничног камена бр. D21, граница иде вододелницом између Чајланске реке са С.Х.С. стране и басена Прони Фушаса са арбанске стране, до граничног камена бр. D22, пролазећи коту 1990.

Гранични камен бр. 22

Гранични камен бр. D22 постављен је на врху Калабака, кота 2175.

Од граничног камена бр. D22, граница се спушта према југо-истоку у правој линији, означеној од Калабака и од коте 1968, до граничног камена бр. D23.

Гранични камен бр. 23

Гранични камен бр. D23 постављен је на десној обали Чајланске реке, удаљеној 8 м. од њеног талвега.

Од граничног камена бр. D23, граница се пење према југо-истоку у правој линији до коте 1968. Одавде иде гребеном и пење се до граничног камена бр. D24, пролазећи преко к. 1985.

Гранични камен бр. 24

Гранични камен бр. D24, постављен је на врху Шерупа, кота 2105.

Од граничног камена бр. D24, граница се спушта према западу до теснаца. Одавде се пење у истом правцу, затим се креће према југо-западу и достиже гранични камен бр. D25, увек идући вододелницом између реке Штировице са С.Х.С. стране и Чајланске са арбанске стране, пролазећи преко к. 1907 и 2073.

Гранични камен бр. 25

Гранични камен бр. D25, једне врсте веће од обичних граничних каменова, постављен је на највећем врху Капи Џанит, где је свршетак секције D и где почиње секција E1.

Од граничног камена бр. D25, граница се спушта према југу, идући вододелницом између басена реке Штировице са С.Х.С. стране и Чајланске реке са арбанске стране, до граничног камена бр. E1.

СЕКЦИЈА Е

Гранични камен бр. 1

Гранични камен бр. Е1 постављен је у теснацу који се налази између Капи Цанит и Куле Зиберит, на разкршћу пет стаза.

Од граничног камена бр. Е1, граница, идући у општем јужном правцу, иде вододелницом између реке Штировице са С.Х.С. стране и реке Прелушит са арбанске стране, до граничног камена бр. Е2, пролазећи преко кота 2023, 2303 и 2381 (Кула Зиберит).

Гранични камен бр. 2

Гранични камен бр. Е2 постављен је у теснацу званом Корабска Врата (Der Kogari), који се налази на западу Штировице и на северу од масива Кораб, на 8 м. јужно од стазе која води из Штировице у Радомир.

Од граничног камена бр. Е2, граница се пење према југу и достиже у правој линији каменити врх, кота 2463. Одавде се креће према југо-истоку, па се пење, идући гребеном, до граничног камена бр. Е3.

Гранични камен бр. 3

Гранични камен бр. Е3, је једна плоча од цемента, која носи број, постављена на каменитом врху, кота 2590, који се налази на северо-истоку од највише тачке Кораба (к. 2764).

Од граничног камена бр. Е3, граница иде вододелницом између басена Радике са С.Х.С. стране и Црног Дрима са арбанске стране, до граничног камена бр. Е4. Она иде најпре према југу до коте 2595, затим према западу, а после према западу—северо-западу и достиже гранични камен бр. Е4.

Гранични камен бр. 4

Гранични камен бр. Е4, је једна плоча од цемента, са бројем, постављена на највећем каменитом врху Кораба — к. 2764.

Од граничног камена бр. Е4, граница иде према југо-западу вододелницом између басена Радике са С.Х.С. стране и Црног Дрима са арбанске стране, до граничног камена бр. Е5.

Гранични камен бр. 5

Гранични камен је постављен у теснацу званом Корабеска Врата, који се налази на југу од масива Кораб, преко којег пролази стаза која води из Нистрова и Зузња у Радомир. Сазидана је на једној стени на 25 м. јужно од стазе.

Од граничног камена бр. Е5, граница иде вододелницом између басена Радике са С.Х.С. стране и Црног Дрима са арбанске стране, до граничног камена бр. Е6. Она се у почетку пење према југо-западу на врх, к. 2725, одакле се креће према југо-истоку, па се спушта у теснац. Одавде се пење према југу до граничног камена бр. Е6.

Гранични камен бр. 6

Гранични камен бр. Е6 постављен је на врху, кота 2691, који се налази на југу од Корабских Врата.

Од граничног камена бр. Е6, граница иде у општем југо—југо-западном правцу вододелницом између басена Радике са С.Х.С. стране и Црног Дрима са арбанске стране пролазећи преко кота 2605, 2530, 2443, 2403, 2440 и 2275.

Гранични камен бр. 7

Гранични камен бр. Е7 постављен је на малом каменитом врху, на 20 м. северно од теснаца Шкртац, преко којег пролази стаза која води из Жировнице у Радиште.

Од граничног камена бр. Е7, граница иде према југо—југо-истоку, вододелницом између басена Радике са С.Х.С. стране и Црног Дрима са арбанске стране, до граничног камена бр. Е8, пролазећи преко коте 2238 (Плоча) — тригонометријска тачка, чије су координате:

дужина 18°11'43''

ширина 41°41'59'' и преко коте 2251 (Висока Карпа), где она мења правац према југо—југо-западу до граничног камена бр. Е8.

Гранични камен бр. 8

Гранични камен бр. Е8 постављен је на малом врху на 120 м. северно од теснаца преко којег пролази стаза, која води из Жировнице у Радиште.

Од граничног камена бр. Е8, граница иде вододелницом између басена Радике са С.Х.С. стране и Црног Дрима са арбанске стране, до граничног камена бр. Е9.

Она најпре иде према југо-западу, пролазећи преко кота 2045 и 2049, где се креће према југо-истоку и спушта се до граничног камена бр. Е9.

Гранични камен бр. 9

Гранични камен бр. Е9 постављен је у теснацу званом Иноска, преко којег пролази стаза, која води из Жировнице у Илино, на 50 м. северно од ове стазе.

Од граничног камена бр. Е9, граница иде вододелницом између басена Радике са С.Х.С. стране и Црног Дрима са арбанске стране, управљајући се према југо-истоку до коте 2168, затим према југу до граничног камена бр. Е10. Отприлике на 500 м. пре но што достиже овај гранични камен она се повија према југо-западу.

Гранични камен бр. 10

Гранични камен бр. Е10 постављен је на врху званом Веливар, највишој тачци брда Дешат.

Од граничног камена бр. Е10, граница иде према југо-истоку, вододелницом између басена Радике са С.Х.С. стране и Црног Дрима са арбанске стране, до граничног камена бр. Е11, пролазећи преко кота 2105, 2116, 2125, 2144, 2232, 2285, остављајући малу капелу Арбанији.

Гранични камен бр. 11

Гранични камен бр. Е11 постављен је на врху званом Велики Крчин, који се налази на гребену Дешата.

Од граничног камена бр. Е11, граница иде према југо—југо-истоку вододелницом између басена Радике са С.Х.С. стране и Црног Дрима са арбанске стране, до граничног камена бр. Е12.

Гранични камен бр. 12

Гранични камен бр. Е12 постављен је на врху, који се налази на гребену Дешата, отприлике 1820 м. на југо-југо-истоку од Великог Крчина.

Од граничног камена бр. Е12, граница иде гребеном, који се протеже према југо-западу, до граничног камена бр. Е13, прелазећи преко кота 1863 и 1657. Приступи су ослобођени од дрвећа у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 13

Гранични камен бр. Е13 постављен је на гребену, 1800 м. отприлике на северо-истоку од села Баништа.

Од граничног камена бр. Е13, граница иде гребеном, који се протеже према југо-западу, пролазећи преко кота 1103, 905 и 795 до граничног камена бр. Е14. Приступи су ослобођени од шибља у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 14

Гранични камен бр. Е14 постављен је на 4 м. западно од стазе која води из Баништа у Клубучиште и на 10 м. јужно од млина у Клубучишту.

Од граничног камена бр. Е14, граница се спушта у правој линији до тачке где пут, који води из Дебра у Клобучиште, пресеца Решански поток. Од ове тачке она иде према западу талвегом овог потока низводно до граничног камена бр. Е15.

Гранични камен бр. 15

Гранични камен бр. Е15 постављен је на левој обали Решанског потока на 10 м. јужно од његовог талвега и на 8 м. источно од пута Дебар—Пишкопеја.

Од граничног камена бр. Е15, граница иде талвегом Решанског потока низводно до његовог утока у Црни Дрим, пролазећи између две пирамиде граничног камена бр. Е16.

Гранични камен бр. 16 Исток

Гранични камен бр. Е16 састављен је од три пирамиде од којих је једна постављена на левој обали Црног Дрима, на песку, између обрађених њива и корита Црног Дрима, испред ушћа Решанске јаруге; две друге на десној обали Црног Дрима и са сваке стране Решанске јаруге.

Од утока Решанске јаруге у главни рукавац Црног Дрима, граница иде узводно талвегом главног рукавца Црног Дрима до његовог спајања са талвегом потока Остренска, где се налази гранични камен бр. Е17.

Гранични камен бр. 17 Запад

Гранични камен бр. Е17 састављен је од три пирамиде, постављене на утоку потока Остренска у Црни Дрим, од којих су две на левој обали Црног Дрима и то са сваке стране потока Остренска, а трећа на десној обали Дрима, испред ушћа потока Остренске.

Од граничног камена бр. Е17, тј. од утока талвега Остренске у талвег Црног Дрима, граница иде узводно талвегом потока Остренске према југо-истоку до промене његовог правца према југо-западу, на исток од коте 823, где она напушта талвег овог потока и пење се, у истом правцу, до граничног камена бр. Е18.

Гранични камен бр. 18

Гранични камен бр. Е18 постављен је на десној обали потока Остренска на 20 м. јужно од промене правца талвега и на истоку од коте 823.

Од граничног камена бр. Е18, граница иде према југо-истоку шумовитим гребеном до граничног камена бр. Е19.

Приступу су ослобођени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 19

Гранични камен бр. Е19 је постављен на коти 750, која се налази на северо-западу од села Хотишани.

Од граничног камена бр. Е19, граница иде гребеном, који се налази на југу и на западу од села Хотишани, до граничног камена бр. Е20. Она најпре иде према југо-западу, затим према југо-истоку и пролази преко кота 861, 965 и 1002.

Гранични камен бр. 20

Гранични камен бр. Е20 постављен је у теснацу који се налази на југо-западу од села Цепиште, преко којег пролази стаза, која води из Цепишта у Врбницу и Острен.

Од граничног камена бр. Е20, граница иде према истоку гребеном и пролази преко кота 895 и 832, одакле се креће према југо-истоку и спушта се до утоке двају потока, где је сазидан гранични камен бр. Е21.

Приступу су ослобођени од шибља у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 21

Гранични камен бр. Е21 постављен је на утоку два потока, од којих се један спушта са Врбнице, а други долази са запада, који образују бујан поток на југу од Цепишта. Он је удаљен 12 м. од талвега првог потока на његовој левој обали и 4 м. од талвега другога на његовој десној обали.

Од граничног камена бр. Е21, тј. од утока два потока, граница иде узводно према југу талвегом потока Врбница отприлике 160 м., затим поново се пење на споредну грану планине на десној обали па достиже гранични камен бр. Е20, увек према југу.

Приступу су ослобођени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 22

Гранични камен бр. Е22 постављен је на врху, кота 884, који се налази отприлике на 1100 м. северо-источно од села Врбница.

Од граничног камена бр. Е22, граница иде према југо-истоку и достиже у правој линији гранични камен бр. Е23.

Гранични камен бр. 23

Гранични камен бр. Е23 постављен је на 10 м. северно од пута, који се спушта из Требишта на пут Струга—Дебар, на 34 километру, а отприлике на 1600 м. североисточно од џамије, која се налази у сред села Требишта.

Од граничног камена бр. Е23, граница достиже у правој линији гранични камен бр. Е24. Она се спушта према југо-истоку до потока у Требишту, званог Црвеница. Одавде се пење врло стременим нагибом, пролазећи између две стене најјужније на нагибу до терасе. Одавде продужује у истом правцу, пресеца прву стазу, која пролази преко терасе, иде међом двеју обрађених њива, пресеца другу стазу и пење се да би достигла гранични камен бр. Е24.

Гранични камен бр. 24

Гранични камен бр. Е24 постављен је на врху, кота 1051, који се налази на истоку од села Требиште.

Од граничног камена бр. Е24, граница иде вододелницом између Црног Дрима са С.Х.С. стране и потока Требиште са арбанске стране, до граничног камена бр. Е25. Она иде према југо-југо-истоку према коти 1280; пре него што достиже коту, креће се према југо-западу па продужује до граничног камена бр. Е25.

Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 25

Гранични камен бр. Е25 постављен је у теснацу преко којег пролази стаза, која води из Дренока у Требиште.

Од граничног камена бр. Е25, граница иде вододелницом између Црног Дрима са С.Х.С. стране и потока Требиште са арбанске стране, до граничног камена бр. Е26, узимајући општи југозападни правац и пролазећи прека кота 1364, 1458 (Ветерник) и 1432.

Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 26

Гранични камен бр. Е26 постављен је у теснацу преко којег пролази стаза која води из Модрича у Требиште и Ђиновец.

Од граничног камена бр. Е26, граница иде вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и потока Требиште, затим басена Шкумбе са арбанске стране до граничног камена бр. Е27, пролазећи преко кота 1522, 1710 и 1980. Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 27

Гранични камен бр. Е27 постављен је на врху Радуча, кота 2084, која се налази на северо-западу од Јабланице.

Од граничног камена бр. Е27, граница иде вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е28. Она се најпре спушта према југо-западу преко кота 1932 и 1893 до коте 1792, где се креће према северо-западу и пролазећи преко коте 1652 достиже гранични камен бр. Е28.

Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 28

Гранични камен бр. Е28 постављен је на гребену, 460 м. отприлике југоисточно од теснаца, преко којег пролази стаза, која води из Јабланице у Клење.

Од граничног камена бр. Е28, граница иде вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, спуштајући се према северо-западу у теснац, ката 1465, и пењући се према западу до граничног камена бр. Е29.

Гранични камен бр. 29

Гранични камен бр. Е29 постављен је на гребену, отприлике на 170 м. западно од теснаца, преко којег пролази стаза, која води из Јабланице у Клење.

Од граничног камена бр. Е29, граница узима општи јужни правац, иде вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, па достиже гранични камен бр. Е30, пролазећи преко ката 1558, 1585, 1517 и 1483.

Гранични камен бр. 30

Гранични камен бр. Е30 постављен је у теснацу преко којег пролази стаза, која води из Јабланице у Кошариште, 3 м. јужно од ове стазе.

Од граничног камена бр. Е30, граница иде према југо-југо-истоку вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, па достиже гранични камен бр. Е31, пролазећи преко ката 1462, 1553, 1920, 2058 и 2103.

Гранични камен бр. 31

Гранични камен бр. Е31 постављен је на врху Калкан, ката 2132, која се налази на југо-западу од Јабланице.

Од граничног камена бр. Е31, граница иде према југо-истоку вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране до граничног камена бр. Е32, пролазећи преко коте 2133, где она мења правац према југо-западу.

Гранични камен бр. 32

Гранични камен бр. Е32 постављен је у теснацу, кроз који пролази стаза, која води из Лабуништа у Дорос.

Од граничног камена бр. Е32, граница иде према југо-југо-истоку вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е33, пролазећи преко ката 2077, 2189, 2183, 2150 и 2251.

Гранични камен бр. 33

Гранични камен бр. Е33 постављен је на врху званом Црни Камен, ката 2257, који се налази на северо-западу од Горње Белице.

Од граничног камена бр. Е33; граница иде према југо-западу вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е34, пролазећи преко коте 1950.

Гранични камен бр. 34

Гранични камен бр. Е34 постављен је на једној стени на 60 м. северно од теснаца званог Крстац, преко којег пролази стаза која води из Горње Белице у Дорос.

Од граничног камена бр. Е34, граница иде према југо-југо-западу вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е35, пролазећи преко ката 1977 и 2054, где мења правац према југо-истоку.

Гранични камен бр. 35

Гранични камен бр. Е35 постављен је на врху, ката 2121, званом Чума, који се налази на западу од села Горња Белица.

Од граничног камена бр. Е35, граница иде према југо-југо-истоку, вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е36, пролазећи преко ката 1978, 2021 (Кокоље), 1958, 1881 и 1903.

Гранични камен бр. 36

Гранични камен бр. Е36 постављен је на врху, ката 1923, који се налази на југо-западу од Горње Белице.

Од граничног камена бр. Е36, граница иде у општем југо-источном правцу, вододелницом између басена Црног Дрима са СХ.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е37, пролазећи преко ката 1903, 1898, 1877, 1863, 1884.

Гранични камен бр. 37

Гранични камен бр. Е37 постављен је на врху, ката 1922, који се налази на југу од Горње Белице.

Од граничног камена бр. Е37, граница узима општи јужни правац, иде вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е38, пролазећи преко коте 1877.

Гранични камен бр. 38

Гранични камен бр. Е38 постављен је на врху Беличког Брда, ката 1946, јужно од села Горња Белица.

Од граничног камена бр. Е38, граница иде према југо-истоку, вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е39, пролазећи преко ката 1912, 1870, 1871, 1829 и 1729.

Приступи су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 39

Гранични камен бр. Е39 постављен је на каменитом врху, званом Три Шиљка, ката 1642, западно од села Вишње.

Од граничног камена бр. Е39, граница узима општи југо-источни правац, иде вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е40, пролазећи преко ката 1601 и 1542.

Гранични камен бр. 40

Гранични камен бр. Е40 постављен је на врху Рујена, ката 1546, који се налази на западу од Радовешта.

Од граничног камена бр. Е40, граница иде према југо-истоку, вододелницом између басена Црног Дрима са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е41, пролазећи преко коте 1506.

Гранични камен бр. 41

Гранични камен бр. Е41, постављен је на врху, ката 1458, који се налази на северо-западу од села Влашци.

Од граничног камена бр. Е41, граница иде према југо-западу вододелницом између басена Охридског језера са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е42, пролазећи преко ката 1403, 1387.

Приступи су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 42

Гранични камен бр. Е42 постављен је на каменитом врху, североисточно од села Рајице.

Од граничног камена бр. Е42, граница иде према југо-истоку, вододелницом између басена Охридског језера са С.Х.С. стране и Шкумбе са арбанске стране, до граничног камена бр. Е43, пролазећи преко ката 1363 (Гури Шпилес) и 1267.

Гранични камен бр. 43

Гранични камен бр. Е43 постављен је на каменитом врху, који се налази отприлике на 3.200 м. северно од теснаца Ђафа Сане.

Пролазећи од граничног камена бр. Е43, граница узима југо-источни правац и, напуштајући вододелницу, достиже у правој линији гранични камен бр. Е44.

Приступи су очишћени од шибља у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 44

Гранични камен бр. Е44 постављен је на колском путу, који води из Струге у Елбасан, на 2 м. западно од пута.

Од граничног камена бр. Е44, граница иде према југо-истоку и достиже, у правој линији, гранични камен бр. Е45.

Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 45

Гранични камен бр. Е45 постављен је на шумовитом врху, кота 1054, и налази се на путу Струга—Елбасан.

Од граничног камена бр. Е45, граница иде према југо-истоку и достиже гранични камен бр. Е46.

Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 46

Гранични камен бр. Е46 постављен је на врху, кота 1045, који се налази југозападно од села Радожда.

Од граничног камена бр. Е46, граница се спушта према истоку, у правој линији, до граничног камена бр. Е47. Приступу су очишћени од шуме у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 47

Гранични камен бр. Е47 постављен је на источном подножју коте 1045, југозападно од села Радожда.

Од граничног камена бр. Е47, граница иде низводно и према југо-истоку, талвегом једне мале јаруге, која се спушта према Охридском језеру, које она достиже отприлике 1950 м. јужно од цркве у Радожди, до граничног камена бр. Е48.

Гранични камен бр. 48

Гранични камен бр. Е48 постављен је на 7 м. северно од талвега јаруге која се спушта од коте 905 према Охридском језеру, које достиже отприлике 1950 м. јужно од цркве у Радожди.

Од граничног камена бр. Е48, граница продужује да иде талвегом речене јаруге, низводно, до њеног утока у Охридско језеро, на чијој обали је сазидан гранични камен бр. Е49.

Према томе село Радожда остаје у Југославији, а село Лин у Арбанији.

Гранични камен бр. 49

Гранични камен бр. Е49 је сазидан јужно од села Радожда а северно од села Лина, на 12 м. западно од обале Охридског језера, на десној обали јаруге, на 2,50 м. јужно од њеног талвега. Ушће ове јаруге налази се 1950 м. отприлике јужно од цркве у Радожди. Код овог ушћа завршава се секција Е и почиње секција Ф. Према томе гранични камен има размер једног граничног камена при промени секције. Права линија која спаја гранични камен Е48 и гранични камен Е49 даје правац границе у водама језера, полазећи од ушћа горе речене јаруге.

Од улаза речене јаруге у Охридско језеро, гранична линија продужује у правцу који је дат граничним каменовима бр. Е48 и бр. Е49, до тачке сусрета са правом линијом која везује манастир Св. Богородице, чије су географске координате: дужина 18°49'07"; ширина 41°08'40" са граничним каменом бр. F1, чије су географске координате: дужина 18°24'50", ширина 40°54'54". Од ове тачке, она иде овом правом линијом до граничног камена бр. F1, који се налази на једном брду наднесеном над језером, на 750 м. западно од цркве манастира Св. Наума. Пре но што достиже овај гранични камен, она пролази преко коте 701, где је сазидана једна мала пирамида која, заједно са граничним каменом F1, означава праву линију преко језера.

СЕКЦИЈА F

Гранични камен бр. 1

Гранични камен бр. F1 сазидан је на гребену, отприлике 750 м. западно од цркве манастира Св. Наума, на 25 м. јужно од обале Охридског језера и на 17 м. јужно од стазе која води из Св. Наума према Подградцу.

Од граничног камена бр. F1, граница иде према југо-истоку, у правој линији, означеној са овећим граничним каменом и са граничним каменом бр. F4, до граничног камена бр. F2, пролазећи кроз шуму.

Приступу су очишћени од дрвећа у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 2

Гранични камен бр. F2 сазидан је на гребену, отприлике 650 м. јужно од манастира Св. Наума и западно од стазе, која води из манастира према Черави.

Од граничног камена бр. F2, граница иде према југо-истоку, кроз шуму, у правој линији, означеној са граничним каменом бр. F1 и граничним каменом бр. F4, до граничног камена бр. F3.

Приступу су очишћени од дрвећа у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 3

Гранични камен бр. F3 сазидан је на гребену, отприлике 1250 м. југо-источно од манастира Св. Наума, на 4 м. западно од стазе која води из Љубаништа према Корији.

Од граничног камена бр. F3, граница иде према југо-истоку шумом, у правој линији, означеној са граничним каменом бр. F1 и бр. F4 до граничног камена бр. F4.

Линија је очишћена од дрвећа у ширини од 3 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 4

Гранични камен бр. F4 сазидан је на врху, к. 933, који се налази отприлике 2100 м. на југоистоку од манастира Св. Наума.

Од граничног камена бр. F4, граница иде према истоку—северо-истоку, у правој линији, означеној са овим граничним каменом и граничним каменом бр. F6. Она се најпре спушта до реке Чераве, коју сече, затим се пење до граничног камена бр. F5, пролазећи стазу, која води из Св. Наума према Пишкупцији, на 3 м. пре но што достиже овај гранични камен.

На десној обали Чераве сазидана је једна мала пирамида ради означавања места, где граница сече ову реку.

Приступу су очишћени од дрвећа у ширини од 1 м. са сваке стране.

Гранични камен бр. 5

Гранични камен бр. F5 сазидан је на 3 м. источно од стазе, која води из Св. Наума према Пишкупцији, у правој линији означеној са граничним каменом бр. F4 и бр. F6.

Од граничног камена бр. F5, граница се пење до граничног камена бр. F6 у источном—северо-источном правцу, у правој линији означеној са овим граничним каменом.

Гранични камен бр. 6

Гранични камен бр. F6 сазидан је отприлике на 1500 м. јужно од села Љубаниште, на 4 м. западно од стазе која води из овог села према Пишкупцији.

Од граничног камена бр. F6, граница иде према истоку, у правој линији, до граничног камена бр. F7, секући пут који води из Љубаништа према Корчи, пре но што достиже овај гранични камен.

Гранични камен бр. 7

Гранични камен бр. F7 сазидан је отприлике на 1500 м. јужно од села Љубаниште и на 6 м. источно од пута који води из овог села према Корчи.

Од граничног камена бр. F7, граница узима општи источни—југо-источни правац, иде гребеном огранка планине, која се одваја од масива Галичица код коте 2171, затим сече стазу која води из Пишкупије према Трпезици код коте 991, где је сазидана једна мала пирамида, даље продужујући преко к. 1079 и 1224 она достиже гранични камен бр. F8, пролазећи стазу која води из Трпезице према Корчи, пре но што достиже овај гранични камен.

Гранични камен бр. 8

Гранични камен бр. F8 сазидан је на гребену, отприлике 1750 м. источно од села Пишкупије, на 20 м. источно од стазе која води из Трпезице према Корчи.

Од граничног камена бр. F8, граница се пење према истоку, иде гребеном планине, која се одваја од масива Галичица код коте 2171, до граничног камена бр. F9, пролазећи преко коте 1336.

Гранични камен бр. 9

Гранични камен бр. F9 сазидан је на гребену огранка планине, која се одваја од Галичице код к. 2171, отприлике 750 м. источно од села Пишкупије.

Од граничног камена бр. F9, граница се пење у општем северо-источном правцу, иде гребеном гране планине, до граничног камена бр. F10, пролазећи преко коте 1840, где је сазидана једна мала пирамида као и преко коте 2171.

Гранични камен бр. 10

Гранични камен бр. F10 сазидан је на највишој тачци Галичице, к. 2275.

Од граничног камена бр. F10, граница узима северо-источни правац у правој линији, означеној са овим граничним каменом и са врхом, кота 2131, који се налази отприлике на 500 м. на западу—северо-западу од к. 2140, до граничног камена бр. F11.

Гранични камен бр. 11

Гранични камен бр. F11 сазидан је на плато-у Галичице, отприлике на 600 м. на западу—југо-западу од коте 2140. Поред овог граничног камена пролази стаза која води из Лесковца према источној коси Галичице.

Од граничног камена бр. F11, граница иде према северо-истоку у правој линији, означеној са граничним каменом бр. F10 и к. 2131, где је сазидана једна мала пирамида. Од ове коте она мења правац мало више према истоку и достиже, у правој линији, гранични камен бр. F12.

Гранични камен бр. 12

Гранични камен бр. F12 сазидан је на коти 2073, која се налази на плато-у Галичице, североисточно од његове највише тачке, а југозападно од Лесковца. Около овог граничног камена постоје стари ровови из светског рата.

Од граничног камена бр. F12, граница узима општи југо-источни правац и спушта се у правој линији до коте 1068, где постоји једна пирамида на бившој српско-грчкој граници, пролазећи преко коте 1860, где је ози-дана једна мала пирамида. Од коте 1068 она достиже у правој линији гранични камен бр. F13.

Гранични камен бр. 13

Гранични камен бр. F13 сазидан је у теснацу, који се налази отприлике 3850 м. на југо-југо-истоку од Лесковца. Овим теснацем пролази једна стаза, која спаја пут из Корча—Стење.

Од граничног камена F13, граница иде према југо-истоку у правој линији до к. 1021, где постоји једна пирамида на бившој српско-грчкој граници. Одавде иде стазом до коте 960, где се спушта у правој линији до коте 939, где је сазидана једна мала пирамида, 20 м. удаљена од С.Х.С. карауле. Од ове пирамиде гранична линија достиже, у правој линији, гранични камен F14, где пресеца пут који води из Ресна у Корчу.

Гранични камен бр. 14

Гранични камен бр. F14 сазидан је у теснацу, који се налази отприлике на 2500 м. југозападно од Стења, на 5 м. источно од пута који води из Ресна према Корчи, а на истом месту где је постојала једна пирамида на бившој српско-грчкој граници.

Од граничног камена бр. F14, граница узима општи источни-северо-источни правац и иде, у правој линији, на коту 941, где је сазидана једна мала пирамида, удаљена 30 м. од арбанске карауле. Од ове пирамиде она се пење у правој линији, до коте 1150, где је сазидана друга мала пирамида. Одавде иде гребеном полуострва Коњског, до граничног камена бр. F15, пролазећи преко к. 1112, где је сазидана једна мала пирамида, затим преко коте 1232.

Гранични камен бр. 15

Гранични камен бр. F15 сазидан је на врху Клепаша, који се налази отприлике на 3250 м. југоисточно од Стење, на истом месту, где је постојала једна пирамида на бившој српско-грчкој граници.

Од граничног камена бр. F15, граница узима општи југо-источни правац и иде главним гребеном полуострва Коњско до граничног камена бр. F15, пролазећи преко коте 1222, где је сазидана једна мала пирамида, затим преко коте 1291, где постоји једна пирамида на бившој српско-грчкој граници.

Гранични камен бр. 16

Гранични камен бр. F16 сазидан је на врху, к. 1226, који се налази отприлике на 2150 м. западно од Коњског, на истом месту где је постојала једна пирамида на бившој српско-грчкој граници.

Од граничног камена бр. F16, граница иде према истоку гребеном полуострва Коњско до граничног камена бр. F17.

Гранични камен бр. 17

Гранични камен бр. F17 сазидан је у теснацу, који се налази отприлике на 1800 м. западно од Коњског.

Од граничног камена бр. F17, граница узима општи југо-источни правац и иде гребеном полуострва Коњско, до граничног камена бр. F18.

Гранични камен бр. 18

Гранични камен бр. F18 сазидан је на к. 1183, која се налази на гребену полуострва Коњско, отприлике на 1500 м. југозападно од села Коњско.

Од граничног камена бр. F18, граница се спушта према југо-истоку и иде гребеном Коликрова до граничног камена бр. F19.

Гранични камен бр. 19

Гранични камен бр. F19 сазидан је отприлике на 2100 м. на југо-југо-западу од Коњско, а на 36 м. северно од обале Преспанског језера.

Од граничног камена бр. F19, граница се спушта у правој линији до граничног камена бр. F20.

Гранични камен бр. 20

Гранични камен бр. F20 сазидан је отприлике 2150 м. југо-југо-западно од Коњско и 1 м. северно од обале Преспанског језера.

Од граничног камена број F20 граница пролази кроз Преспанско језеро, у правој линији, означеној са граничним каменом број F19 и F20, као и са граничним каменом број 1 и 2 секције I грчко-арбанске границе, до заједничке тачке трију граница С.Х.С.-грчко-арбанске. Ова линија тачно се подудара са меридианом 18°39'09".

Ова тромеђа налази се у тачци сусрета паралела 40°51'20", означавајући С.Х.С. - грчку границу, са меридианом 18°39'09". Ова тачка је удаљена 5950 м. северно од граничног камена број 1 секције I грчко-арбанске границе, и 4350 м. јужно од граничног камена број F20, секције F, С.Х.С.-арбанске границе.

Паралела 40°51'20" је означена са две пирамиде на источној обали Преспанског језера.

Острво Велики Град, према томе, остаје на С.Х.С. територији, а заједничка тачка трију држава налази се на југо-југо-западу од овог острва.

КОНВЕНЦИЈА

ИЗМЕЂУ

КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

И

КРАЉЕВИНЕ АРБАНИЈЕ

О ОДРЖАВАЊУ И ОБНАВЉАЊУ ГРАНИЧНИХ КАМЕНОВА, МАЛИХ ПИРАМИДА И
ЗНАКОВА-КОЧИЋА НА ГРАНИЦИ

Члан I

Обе стране уговорнице обвезују се да бодро пазе на граничне каменове мале пирамиде и знакове-кочиће дуж заједничке границе обеју Држава, саобразно члану VIII Протокола потписаног у Флоренцији месеца Јула 1926, као и картама, описима граница и свима другим документима, који се на то односе, и да их одржавају сталним начином у добром стању, посредством њихових респективних граничних власти.

Члан II

Свака се од Држава Уговорница обвезује да поправља и поново подиже каменове, мале пирамиде и знакове — кочиће који би били порушени, нестали или оштећени, с тим да ово поправљање или поновно изграђивање треба да буде извршено од сваке Државе само на каменовима, малим пирамидама и знаковима-кочићима које је она подигла на земљишту према подели на секције извршеној у време одређивања граничне линије, то јест:

КРАЉЕВИНА АРБАНИЈА:

Од утока Бојане до Ћафа Прушит (Tchafa Prouchit) то јест на секцијама А, В и С, и

КРАЉЕВИНА СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА:

Од Ћафа Прушит (Tchafa Prouchit) до заједничке тачке на трима границама арбанској, грчкој и српско-хрватско-словеначкој на језеру Преспа, то јест на секцијама D, E и F.

Члан III

1 — Сваки гранични камен, мала пирамида или знак-кочић, уништен или ишчезао, биће поново подигнут као што је речено у горњем Члану II у присуству представника обеју Држава Уговорница;

2 — Одступајући од одредаба Члана II, граничне каменове, мале пирамиде и знакове-кочиће, постављене дуж Бојане и Скадарског Језера, и који би били уништени или би нестали, поново ће подићи Држава, на чијој су се територији налазили пре уништења.

Члан IV

У случају када би учинитељи штета извршених над граничним каменовима, малим пирамидама и знаковима-кочићима могли бити идентификовани по заједничкој истрази коју би извршили на лицу места по два официра именована од сваке од респективних Држава, Држава чији су они држављани, биће дужна да доведе у првобитно стање граничне каменове, пирамиде и знакове-кочиће, оштећене или уништене.

У случају, када одговорни учинитељи квара не би могли бити идентификовани, или кад би квар наишао као последица времена, консекутивних ерозија услед непогода, или услед рђаве изградње, поновно подизање или поправка пашће на Државу, којој спада у дужност поправљање у сагласности са поделом на секције онаквом какву одређује Члан II.

Члан V

Сваких пет година две Комисије, састављене свака од по једног официра сваке респективне Државе, обићи ће граничну линију: једна ће Комисија прегледати земљиште од ушћа Бојане до Ђафа Прушит, а друга од Ђафа Прушит до језера Преспе. Кад инспекција буде извршена, Комисија ће сачинити и поднети извештај о стању граничне линије и о каменовима, малим пирамидама и знаковима-кочићима.

Члан VI

Граничне власти обеју Држава Уговорница стараће се о стању каменова, малих пирамида и знакова-кочића и узајамно ће саопштавати сва обавештења која се односе на утврђена оштећења или на уништење ових каменова, малих пирамида и знакова-кочића. Сем тога, оне ће, по заједничком споразуму, предузети све потребне мере за поновно изграђивање или постављање у добро стање каменова, малих пирамида и знакова-кочића, порушених или оштећених.

Члан VII

Ова ће Конвенција бити ратификована и ступиће на снагу на дан измене ратификација.

УРАЂЕНО у Тирани, у два оригинална примерка, једанаестог Августа хиљаду девет стотина двадесет девете.

(М. П.) **Д. Касидолац, с. р.**

(М. П.) **Р. Фицо, с. р.**

ПОДАТЦИ КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА ГРАЂЕЊЕ ГРАНИЧНИХ КАМЕНОВА

1. Облик и размер граничних каменова

Гранични каменови састоје се од пирамида сазиданих на лицу места од бетона, обложеног од најмање 3 см. цемента и окречених, према фигурама показаним на приложеној скици.

Нумерисање граничних каменова извршено је према секцији. У свакој секцији нумерисање почиње са стране ушћа Бојане, идући према заједничкој тремећи, на Преспанском језеру.

Обични гранични каменови имају:

- а) са побочне стране: почетна слова држава, тј.: са десне стране А; са леве стране СХС (сада је замењено са Ј);
- б) са задње стране редни број и слово секције;
- в) на горњој површини налазе се правци, који означавају општи правац на претходни и следећи гранични камен.

Гранични каменови на местима где се мењају секције већег су размера од обичних и носе:

— са предње стране датум } 1913
9 новембар 1921

- са задње стране последњи број и слово секције која се свршава на овој тачци;
- са побочне стране слова А и СХС (сада замењено са Ј) као и обични гранични камен.

Бројеви и слова имају дубину од 0,012.

Стреле које означавају правац иду од центра до краја горње површине граничног камена: имају 0,020 ширине и 0,010 дубине.

Средина сваког натписа налази се у пресеку дијагонала одговарајуће површине.

Сва удубљења обојена су црном бојом.

2. Облик и размер малих пирамида

Мале пирамиде, које имају за циљ да се јасније обележи траса граничне линије на терену између два суседна гранична камена, постављене су на разним местима, било од окреченог камена било од окреченог бетона. Оне нису нумерисане и њихов облик је означен на приложеној скици.

3. Облик и величина сигнала — знакова

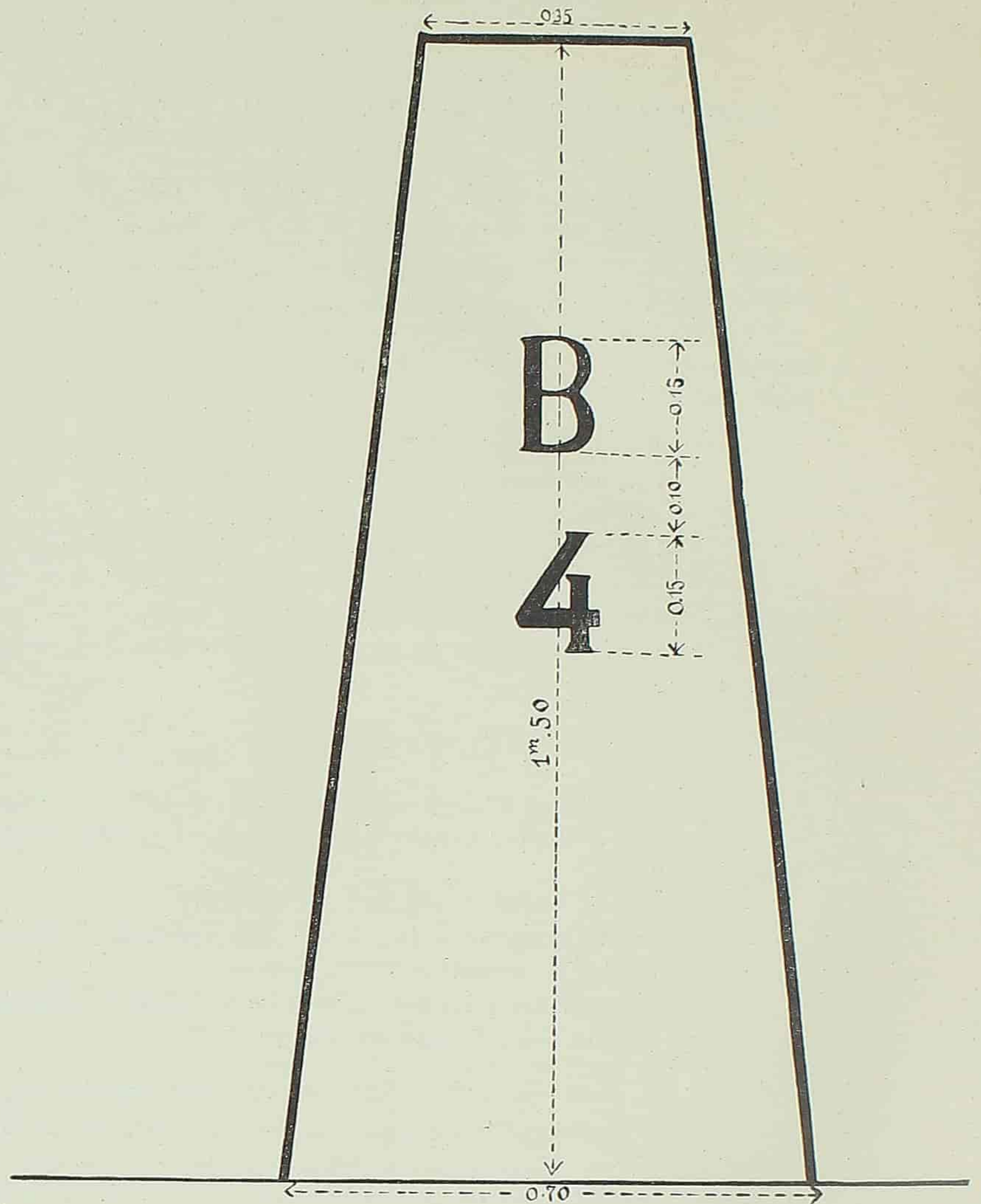
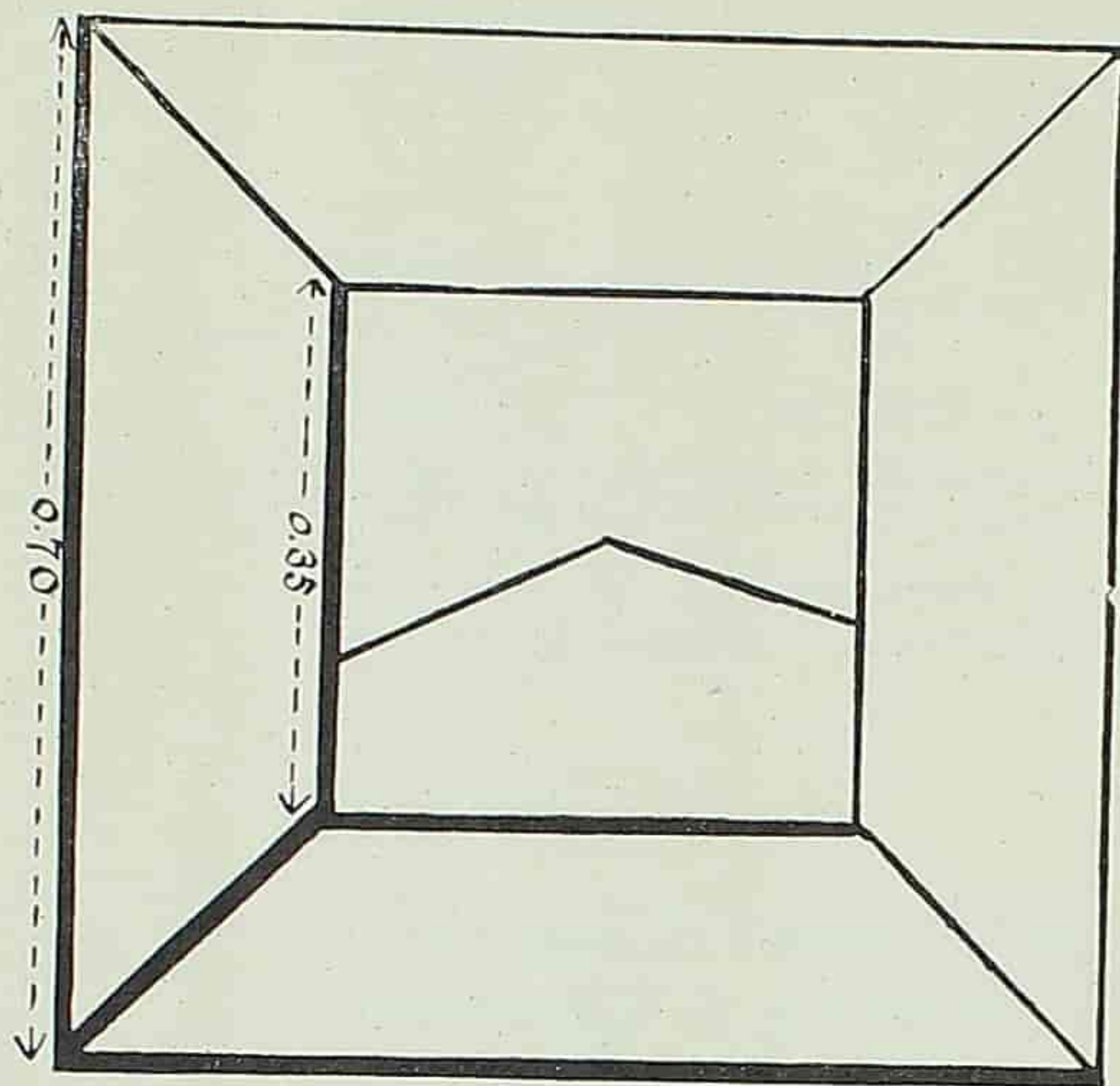
Четири сигнала — знака секције А имају исти размер као и обични гранични каменови и имају са једне стране њихов редни број означен римским цифрама.

ДУЖИНА ГРАНИЦЕ:

Сувоземна граница	339.790.00 м.
Речна граница	60.160.00 м.
Језерска граница	65.510.00 м.
Укупна дужина државне границе према Арбанији:	465.460.00 м.

ВРСТЕ ГРАНИЧНИХ СТУБОВА УСВОЈЕНЕ ЗА ОБЕЛЕЖАВАЊЕ
ЈУГОСЛОВЕНСКО-АРБАНСКЕ ГРАНИЦЕ

1. — ОБИЧНИ СТУБ

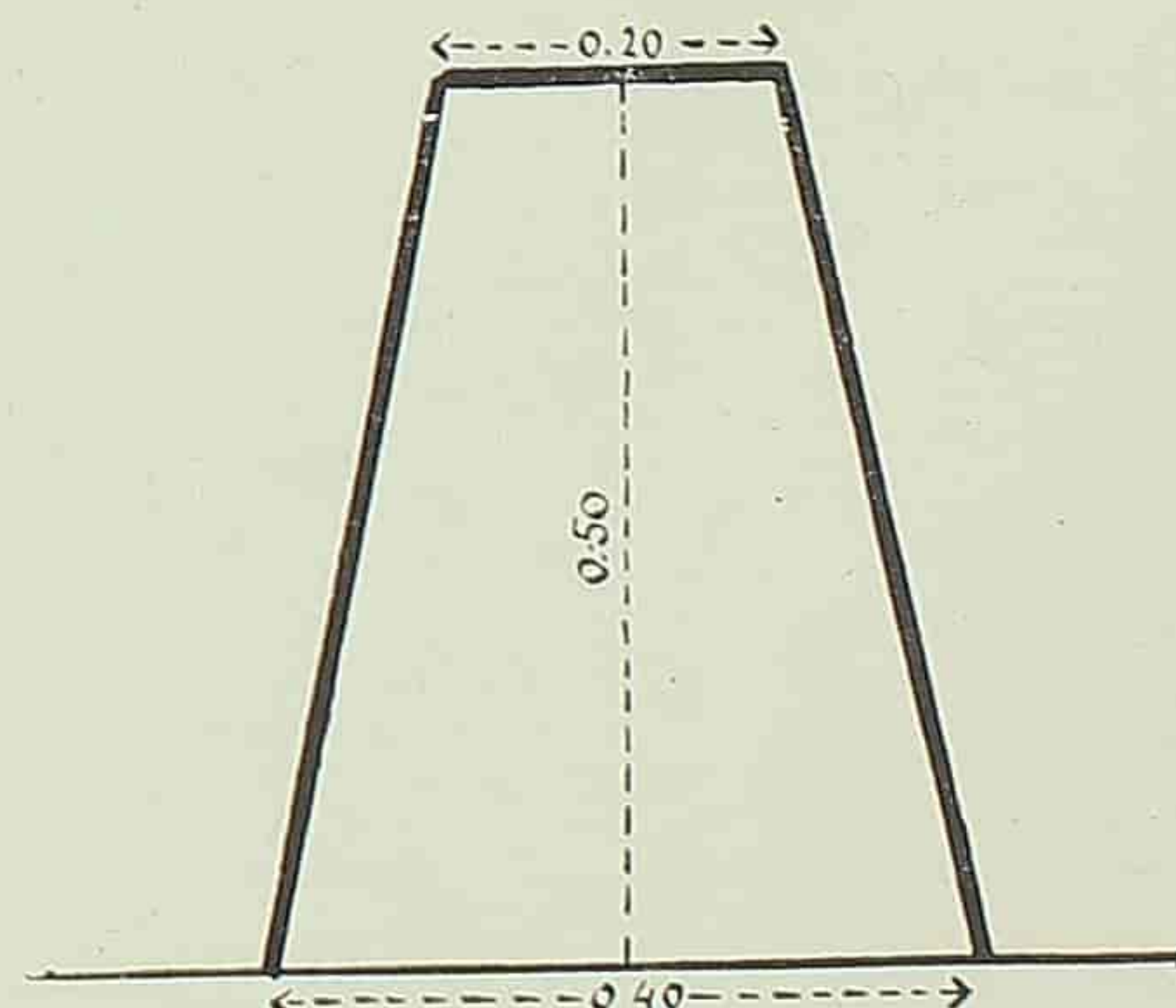
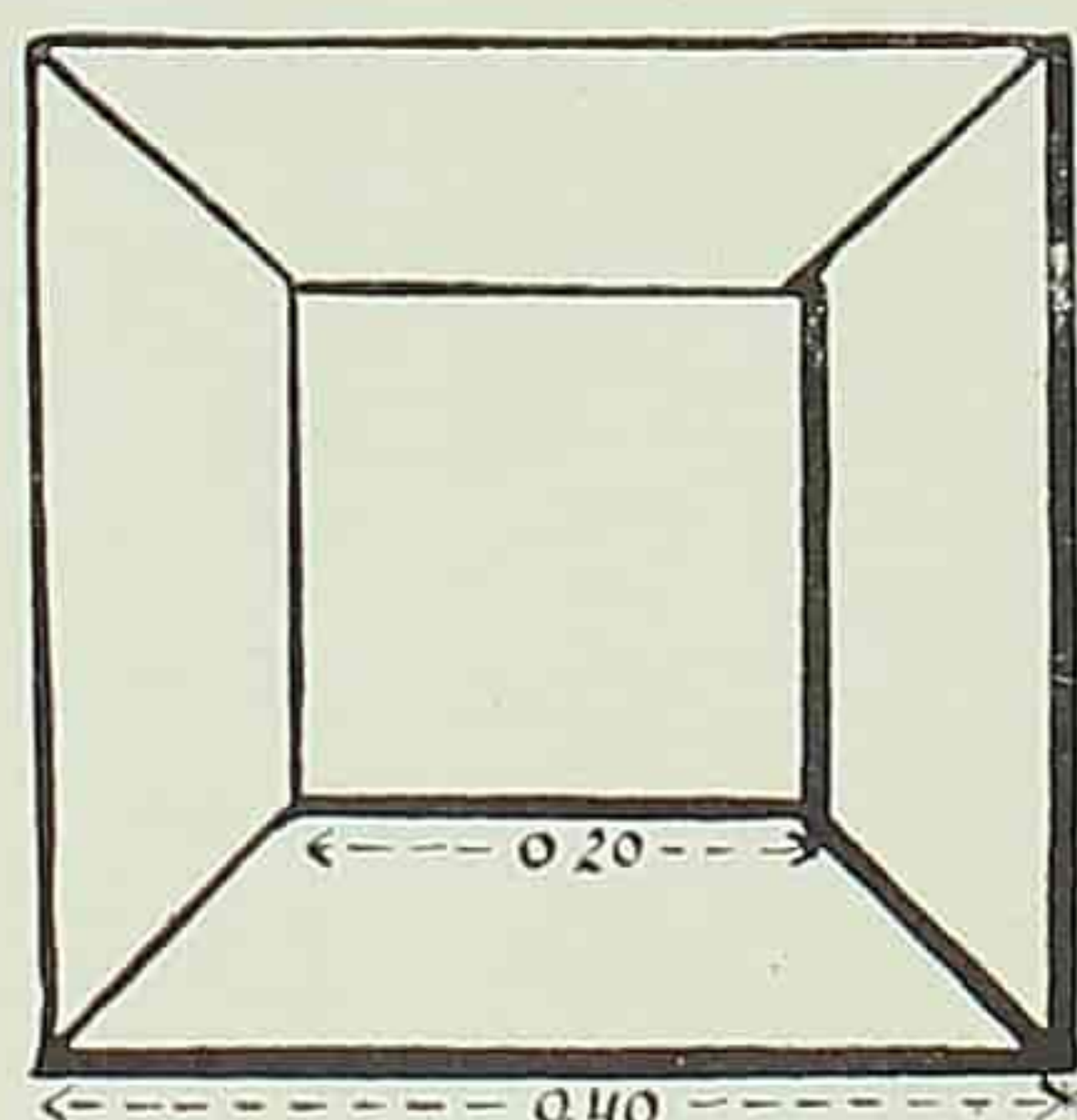

2. — СТУБ ЗА ПРОМЕНУ СЕКЦИЈЕ:

Врста истоветна претходној у следећим димензијама:

Висина	2.00 м.
Дужина стране у горњем делу	0.90 м.
Дужина стране у доњем делу	0.45 м.

3. — МАЛИ СТУБОВИ:

G R A N I C A

KRALJEVINE JUGOSLAVIJE I KRALJEVINE ALBANIJE

